

APRIL - 1986

THOUGHTS

LETO 35

misli

Naslovna slika: Ljubljanski grad kot ga vidimo izpred uršulinske cerkve mimo stebra Svete Trojice.

PRVIKRAT, kar urejujem MISLI in odkar uporabljamo ofsetni način tiska ter sam sestavljam tudi strani, se mi je zgodilo. Ste opazili? V zadnji številki sta zamenjani predzadnji dve strani, dasi pravilno oštevilčeni. Tekst strani 63 spada na stran 62, iz 62 strani pa ga je treba prenesti na stran 63. Mi bodo bralci menda že oprostili. Tiskarski škrat pač ne počiva in rad kakšno zagode. Zlasti še tam po drugi uri ponoči, ko urednik pri delu že kinka in zeha...

Sicer pa pravijo, da še ni bilo na svetu tiskane knjige brez kake napake, kaj šele časopisov in revij, ki gredo skozi površnejši proces korekture. Ko pregledujem sleherni mesec prvi izvod nove številke, vidim vse tisto, česar pri delu nisem opazil. A takrat je žal prepozno in se niti ni vredno jeziti. "Kar sem pisal, sem pisal," samo še lahko rečem s Pilatom, dasi mož ni bil nikak urednik ali pisatelj.

Če se že spovedujem, pa naj dodam še to, da mi je v veselje in tolažbo, kadar zasledim v tisku napako, ki je nisem sam zagrešil. Bolje se počutim v zavesti, da nisem sam in edini "napakar" na tem puklastem svetu. Upam, da mi to slabost, ki že skoraj meji na škodoželjnost, ne boste šteli v zlo. Morda mi prav ta pomaga, da pri delu vztrajam. Pa bodite zato vi bolj prizanesljivi pri štetju mojih napak, ki jih najdete v MISLIH. Ko bi pri vsaki napaki zame zmolili očenaš, bi postal svetnik.

— Urednik in upravnik

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena I. dela 8.– dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjizice z audio-kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škerlj – Cena 8.– dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vežana knjiga 16.– dol., broširana 13.– dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.–dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. – Cena 13.– dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj je 12.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi je 13.–, broširani pa 10.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokolja tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. – Cena vezani 13.–, broš. 10.– dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Biškviča na 708 straneh, izšel v Argentini. – Cena broširani knjigi 15.– dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

VSEBINA:

- Velikonočni kristjan – povelikonočne misli – stran 65
 Vera res dolgočasna? – Iz koledarja CMD – stran 66
 ... in pesem je šla pred njimi! – jz v Družini – stran 67
 Popis avstralskega prebivalstva – A. L. Ceferin – stran 68
 Lončena piščalka – Emilijan Cevc – stran 70
 Moralna kriza v slovenskem prostoru – Po Družini – stran 72
 Nekaj števil . . . – statistike – Rafko Lešnik – stran 74
 Kaj pravite? – O delovanju SIM odgovarja urednik – stran 75
 Iz središča sv. Cirila in Metoda, Melbourne – P. Bazilij – stran 76
 Izpod Triglava – stran 78
 Ob 50-letnici evharističnega kongresa – Pripravljalne prireditve – stran 80
 Iz središča sv. Rafaela, Sydney – P. Valerijan – stran 82
 Velesila ljubezni – stran 84
 Pesem dveh src – roman – Florence L. Barklay – stran 85
 Naše nabirke – stran 85
 Iz središča sv. Družine, Adelaide – P. Janez – stran 88
 Naša ljubezen – pesem – Janez Ev. Krek – stran 89
 Z vseh vetrov – stran 90
 Kotichek naših mladih – stran 92
 Križem avstralske Slovenije – stran 93
 Tudi s kislim obrazom se da smejati . . . – stran 96

VELIKONOČNI KRISTJAN

VELIKA NOČ še ni tako daleč za nami, da bi nam več ne odmevale v duši besede apostola Pavla: "Hrepenite po tem, kar je zgoraj, ne po tem, kar je na zemlji!" (Kol 3, 2). Spominjajo nas, naj ob mislih na Vstalega ostanemo močni v okolju, ki nas kar noče pustiti gledati kvisku.

Živimo v svetu brez duše, ki je tolikokrat brez slehernega posluha za kaj drugega kot za iskanje telesnih užitkov in pridobitev. To pa je oboževanje materije, grobi materializem, samoponiževanje človeka, ki je vsekakor ustvarjen za kaj višjega. Saj človek ni samo telo, niti ne predusem telo. Človek je človek prav zaradi iskre duha, ki je v njem. Po njej se dviga nad ostali vidni ustvarjeni svet – ustvarjen je, da išče in hrepeni po tem, kar je zgoraj . . .

Resnični Kristusov učenec, velikonočni, pokončni kristjan, se ne sme uvrstiti v množico oboževalcev materije in materialnih užitkov. Spoštovati mora vrednotno lestvico, ki se mu razodeva že iz opazovanja stvarstva in ki jo je naš Gospod z besedo in dejanjem potrdil. Na tej lestvici je materija prav spodaj na zadnjem klinu. Vse ostale vrednote so višje: zdravje, duševni užitki, znanje, ljubezen, večni zakladi. Nobene višje vrednote ni dovoljeno podrediti nižji, marveč prav nasprotno: nižje morajo biti v službi višjih. Zamenjava vrednot ima vedno usodne posledice.

Kje pa se je mogoče srečati z materializmom okolja? Brez pretiravanja lahko rečemo: prav na vsakem koraku.

Denar je človeku potreben in prav tako delo, s katerim si služimo denar. A pretiravanje v iskanju denarja, zlasti še ob istočasni izključitvi zanimanja za višje vrednote, je napačno. Razne nadure pri delu na račun zdravja, družine ali verskih dolžnosti niso v redu. Če se temu iskanju denarja pridruži še kakršenkoli krivi namen, je ta oblika materializma dvakratna.

Da je sodobno okolje prenasršeno z vabami k uživanju vseh vrst – od pretiravanja z jedjo in pijačo pa do uživanja mamil ali nasičevanja s spolnimi užitki – to menda ni nobena skrivnost ali neosnovana trditve. Pogledati je treba le v ogle dala današnjega življenja: v razne revije, na TV-zaslon, na filmsko platno, v vseh vrst lokalne zlasti velemest . . . Slika je porazna in zastrašujoča. Kaj je človek res le za vse to ustvarjen? Nemogoče! In še slabše je, če svoje počenjanje tudi teoretično zagovarja ter opravičuje.

Kolikokrat slišimo, da so cerkve zato tako prazne, ker je vera, ki jo duhovniki oznanjajo, preveč dolgočasna!

Toda ali ni res ravno obratno? Morda je v cerkvah premalo vere in jih to dela dolgočasne. Morda so pridige zato nezanimive, ker v njih ni vere. Krščanska vera je najbolj razburljivo dogajanje, kar jih je kdaj pretresalo svet. Vera to dogajanje v podoživljanju in ponovnem poustvarjanju ohranja.

Tistim, ki so umorili Jezusa, moramo priznati vsaj to, da ga niso zato, ker se jim je zdel dolgočasen. Nihče ga ni obtožil, da je dolgočasil množice. Nasprotno je res: njegova razgibanost je motila ljudi v njihovem samozadovoljstvu in miru.

Nam pa se Jezus zdi nežen ljubljencek bledeh semeniščnikov in pobožnih starih gospa. Tisti, ki so ga poznali, niso dobili vtisa, da stoji pred njimi pohleven, sladki Jezus. Ugotovili so, da je nevaren človek. Nevaren je bil vsem, ki so na vsak način hoteli živeti varno. Do tistih, ki so svojo varnost že zgubili, pa je bil prijateljski, uviden do vseh, ki so iskreno spraševali, sočutje je imel z vsemi, ki jih je povozilo življenje.

Jezusovo življenje je bilo razgibano. Tudi učencev ni pozival k ohranjanju česa starega, pač pa je od njih zahteval novega duha. Odpiral jim je nova obzorja, usmerjal njihov pogled v bodočnost in jih opozarjal, naj bodo vsak trenutek čuječi.

Iz koledarja celjske Mohorjeve

Katoliški nauk še vedno pozna — a danes žal vse premalo poudarja — sedem glavnih grehov, katera pa je moderni človek prekrstil v zvoneča imena. Nedavno sem jih nekje zasledil in bral: Na p u h je "zdrava samozavest", l a k o m n o s t pa "komercialni talent". Ne č i s t o s t naj bi bila "osvobajajoče sproščanje vitalnosti", n e v o š č l j i v o s t pa "ustvarjalna konkurenca". P o ž r e š n o s t je danes "prostost samoodločanja", j e z a "močan značaj" in l e n o b a "kreativni dopust".

Najslabše je, kadar prične v snov zagledani človek v svojem materializmu zaničevati tiste, ki skušajo živeti po Stvarnikovem načrtu, ki torej ne trobijo v isti rog z materialisti. To zaničevanje ima lahko najrazličnejše stopnje, od preprostih šal, preko povečevanja materializma kot "znanstvenega nazora" pa do zatiranja vernih, kjer dobijo "znanstveniki" tega polja že tudi oblast v roke.

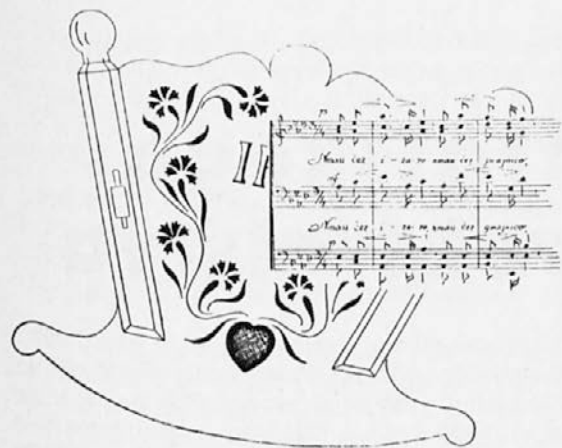
Kristjan pri vsem tem ne bi smel izgubiti notranjega ravnotežja. Z drugo besedo: v duši naj bi si zgradil trdno lestvico vrednot, po kateri naj bi se potem v življenju kljub okolju dosledno ravnal. Redno naj bi hodil v Kristusovo "šolo", rasel v izpolnjevanju verskih dolžnosti, prebiranju in premišljevanju svetega pisma in drugih duhovnih knjig. Odklanjal naj bi vsako soudeležbo pri prodiranju novega poganstva v svet. Če se bo zadovoljeval samo z modrostjo, ki mu jo ponujajo TV in radio, časopisi in revije, bo kmalu spoznal svojo šibkost. Zavedal naj bi se svoje vloge v svetu kot velikonočni, pokončni kristjan. Kristus hoče, da smo luč, sol in kvas zemlje. Ne vsiljivo, a zares in stalno naj bi kristjani vnašali v ta svet zdrava načela, ki jih naše razkristjanjeno okolje danes tako pogreša, pa obenem nujno potrebuje.

Hočeš biti tudi ti velikonočni, pokončni kristjan?

Kdo je ne pozna? A le občudovanje m. Terezije nas še ne dela velikonočnega kristjana...

Misel, da so pri njem trije kosi kruha preveč, medtem pa jih je nekje drugje tristo kosov premalo, mora biti za resničnega kristjana neznosna. Šele potem je nedeljski evangelij sprejel ne le na znanje, na zunaj, ampak tudi v svoje srce.

...IN PESEM JE ŠLA PRED NJIMI!

Vrstice so iz poročila v zadnji "Družini" o obisku naših izseljencev iz Belgije. Njih prosvetno društvo SLOMŠEK s pevskim zborom in folklorno skupino je imelo nastop v dvorani ljubljanske Teološke fakultete in v mariborski stolnici. — Vse to ni nič izrednega. A poročilo lepo prikaže, kaj slovenska pesem nam v zdomstvu pomeni in kako jo ohranjamo tudi za domovino, ki jo žal izgublja. Iskreno in laskavo obenem zveni priznanje, da imamo tudi zdenci kaj nuditi domovini. Res kar prevečkrat slišimo, kako smo nezmožni in nujno odvisni od tega, kar nam ponuja (bolje: vsiljuje) SIM.

Tako so šli iz kraja v kraj in pesem je šla pred njimi. Prosil so, naj bi jim bili prizanesljivi kritiki, kajti že dolgo je, kar jim tujina reže kruh za telo in dušo. Mnogokrat je šibka njihova slovenska beseda, pesem pa jih živi in jim daje poleta. Očetje in matere, ki jih je rodila slovenska zemlja, pa njihovi odrasli otroci, ki že poganjajo korenine duha in srca v drugem narodu!

Zapeli so ob grobu velikega Slovenca in svetniškega duhovnika, škofa Antona Martina Slomška, v mariborski stolnici; z njegovim imenom so zaznamovali svoje prosvetno društvo — "Slomšek". Sprejel in pozdravil jih je mariborski pomožni škof dr. Smej. Najlepši pozdrav zanje pa je bilo veliko število poslušalcev, ki so ubrano pesem nagradili z valom ploskanja.

Spoštujemo deželo, kjer živimo — je dejal njihov duhovnik (duhovnik med belgijskimi slovenskimi izseljenci je Vinko Žakelj. op.), ki je v mariborski stolnici povezoval tri izbore pesemskih nastopov. Ta dežela nas je sprejela z odprtimi rokami in nam še danes reže naš vsakdanji kruh. Prizadevamo si skupaj z vso belgijsko družbo za njen napredek — kulturni, gospodarski in duhovni.

Pesem belgijskih Slovencev me je prevzela in hkrati ponovno ranila. Kaj je dobro zapeta pesem, tista namreč, ki upošteva vso glasbeno tehniko, z vsemi njenimi zakonitostmi — o tem naj govore izvedenci za zborovsko pesem. Tistemu pevskega večeru sem prisluhnil na povsem osebni način. Prišli so od daleč — iz daljne Belgije. Nekoč so zapustili Slovenijo — lepo deželo — s sabo pa so vzeli materino besedo in duha naših stoletij. Dočuteval sem jih — svoje rojake in otroke svojih očetov —, kako polje iz njihovih melodij slovenska duša. Mar ni vela neka posebna žlahtnost iz njihove pesmi? Jih nisem dočuteval kot ljudi, ki jih dan na dan ogroža tujina in vabi, da bi zapustili tista duhovna tla, ki so bila pojena z materinim mlekom? Saj ima vsak narod svojo pesem, ki ga razneži, navduši, poduhovi, plemeniti — tudi naša ni drugačna; ob njej

stopaš v drug svet, kot je tisti naš vsakdanji, v katerem smo presiti od skrbi in gonje za uspehi, dobičkom, presiti od vsakdanjih preklarij. Kolikokrat sem si že rekel: V pesmi moraš odkriti dušo! Če "duše" ni v pesmi, ostane ta le še tehnika, ta pa ima to slabo lastnost, da je "brezdušna", pa naj se kaže v katerikoli obliki. V pesmih belgijskih rojakov je bil njihov zborovodja — Vili Rogelj. Njegova duša se je sprehodila na ustih in v srcih vseh pevcev. V ubranosti te pesmi sem odčitaval tiste neštete žrtve, ko tedensko prihaja k vajah od daleč — 250 kilometrov. Odčitaval sem duh njegovega očeta, ki je gorel za svoj rod v tisti četrti belgijskih rudnikov ob Eisdeni; s tresočo roko — na smrtni postelji — je pisal pismo svojim rojakom, ki so se zbrali na Slovenskem dnevu; bodril jih je k zvestobi veri, kulturi, narodnosti.

Izrekli so nam več, kot smo mogli pričakovati. Prišli so s strahom, češ, kaj neki nam morejo prinesiti, česar že mi sami samoumevno ne bi imeli. Skromni in ponižni, četudi so dve leti pripravljali ta svoj obisk — v pesmi in folklori. Povedali so nam veliko. Spodbudili so nas, da bi bili zvesti slovenski pesmi, besedi ter vsem "pradednim častem". Nagovorili so nas prav v času, ko se domala otepamo pesmi, ki je rastla iz naroda, njegovih hrepenenj, naporov v stoletjih pred nami. Nagovorili so nas v času, ko na nas z vseh strani laja popevka — angleška, nemška, hrvatska in turška.

Tam torej ohranjajo našo pesem, čeprav obdani z morjem tujine... Tako so šli iz kraja v kraj in pesem je šla pred njimi!

Popis avstralskega prebivalstva

NA vsakih pet let imamo v Avstraliji obvezen popis prebivalstva. Tako bodo tudi letos dostavljene na dom popisne pole, katere bo treba izpolniti po stanju dne 30. junija 1986. Priložena bodo tudi podrobna navodila – kar 22 strani –, kar bo olajšalo odgovore na vprašanja v popisu. Poleg tega se lahko vpraša za pomoč uradnika, ki prinese in pobere popisno polo. In pravtako lahko vsak telefonira za informacije in pojasnila glede popisa na statistični urad svojega glavnega mesta. Za prebivalce, ki ne znajo dovolj angleškega jezika, je organizirana začasna brezplačna prevajalna služba po telefonu (Census Interpreter Service, od 23. junija pa do 18. julija 1986).

Popis je zajamčeno taje, kar pomeni, da ima vprašanih samo statistični urad, ki zbere in pregleda odgovore, kodificira in prenese na računalnike brez imen in naslovov. Potem vse popisne pole uničijo.

V popisu so vprašanja za osebne in družinske podatke, bivališče, državljanstvo, prednike, veroizpovedi, jezik, šolanje, poklic, dohodke, zaposlitev, prevoz in drugo. Vseh vprašanih je letos 38.

Važnost popisa je v tem, da se bodo prejeti odgovori statistično obdelali. Potem bodo objavili statistike, ki bodo na razpolago javnosti. Oblastem so v pomoč pri planiranju šol, bolnišnic, stanovanj, prometa in drugih dejavnosti. Danes skoraj ni odločitve, ki ne bi bila podprta z dobrimi statističnimi podatki.

Glede vprašanj za popis prebivalstva odloča federalna vlada. In sicer glede na splošni položaj in delovni program, ki se z leti spreminja. Tako je bilo na primer leta 1947 samo 10%, leta 1981 pa že 21% avstralskega prebivalstva, ki je bilo drugje rojeno, in so potrebni novi podatki.

Za uspešen popis je potrebno odgovoriti točno na vsa vprašanja. V zadnjih dveh popisih in tudi letos so vprašanja o novonaseljencih, ki lahko vplivajo na programe poučevanja jezikov, služb za tolmače, na etnični radio in televizijo ter podobno.

Na osnovi zadnjega štetja prebivalstva so v naslednjih letih izdelali vrsto statističnih poročil. Spodaj je zanimiv izveček iz tabele:

Rojstne dežele prebivalcev Avstralije – 30. 6. 1981 *

	moških	žensk	vseh
Avstralija	5,615.436	5,778.425	11,393.861
UK in Irska	575.375	557.226	1,132.601
Italija	149.684	126.199	275.883
Nova Zelandija	89.782	86.931	176.713
Jugoslavija	81.527	67.808	149.335
Grčija	75.215	71.410	146.625
Nemčija	55.126	55.632	110.758
Holandija	51.863	44.181	96.044
Poljska	33.031	26.410	69.441
Malta	30.628	26.373	57.001
itd.
Skupaj	7,267.076	7,309.254	14,576.330

* Rezultat štetja prebivalstva brez popravka (1.9%)

Pri zadnjem popisu so ugotovili, da nekateri prebivalci niso odgovorili na vprašanja, ali pa so odgovorili nepravilno in take odgovore se ni upoštevalo. Razlika 1.9 % je sprejemljiva in normalna pri dobro organiziranih štetjih.

Izogniti se je napakam v odgovorih na vprašanja, ki so primerna za večino, postavljajo pa nekatere novonaseljence pred izbiro za pravilen odgovor. Med temi so tudi Slovenci. Zato si oglejmo taka vprašanja!

V - 10: Kje je bila oseba rojena? – Za Slovence, ki so bili rojeni v Sloveniji, ali na ozemlju, ki je bilo svojčas pod Avstro-Ogrsko (do leta 1918), ali Italijo (do leta 1945) in je vključeno v Jugoslavijo, je odgovor: **YUGOSLAVIA (Rep. Slovenia).**

V - 12 in 13: Kje sta bila rojena oče in mati vsake osebe? – Za starše, rojene na današnjem slovenskem ozemlju v Jugoslaviji, je odgovor: **YUGOSLAVIA (Rep. Slovenia).**

V - 15: Kaj so predniki vsake osebe? – Odgovoriti je glede na narodnost in potomci Slovencev so samo Slovenci. Zato je tu odgovor: **SLOVENIAN.** Tega ni zamenjati npr. z imenom Jugoslovan, ki je oznaka samo za državljanstvo. Če sta prednika različnih narodnosti, je navesti obe. – Vprašanje dopušča izbiro na-

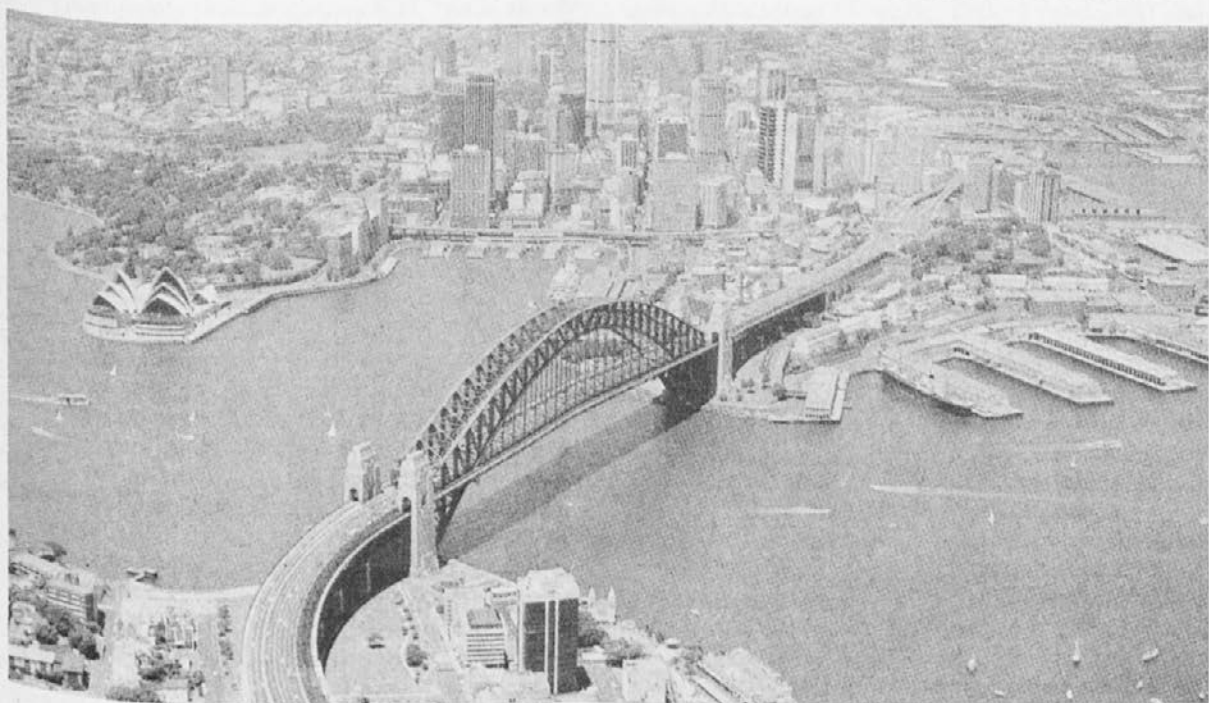
rodnosti, da se lahko imenuje po starih starših, pa tudi starših.

V - 16: Kakšne veroizpovedi je vsaka oseba? – To je edino vprašanje, na katero se lahko opusti odgovor, priporočljivo pa ni. V Avstraliji je že več kot tretjina vsega prebivalstva katoliške vere in imajo svoje ustanove za šolanje, dobrotelost in podobno. Ker je za marsikaj število dostikrat odločilno, je priporočljivo, da tu Slovenec, krščen v katoliški veri, odgovori: **R. C.** Če ni katoličan, naj navede svojo drugo veroizpoved. Če pa je brez vere, bi zadoščal odgovor: **NONE.**

V - 17: Ali oseba govori doma še drug jezik poleg angleščine? – Za Slovence, ki med seboj še vedno govorijo nekaj po slovensko (dialekt ni važen, niti mešanje z angleščino), je odgovor: **SLOVENIAN.** Ne bilo bi prav, če bi kdo napisal na primer Jugoslov, ker jugoslovanskega jezika kot takega sploh ni.

Letošnji popis prebivalstva je dobra priložnost za slovske priseljence, da se s točnimi odgovori pride do realističnih podatkov in do odprave napak v prejšnjih popisih. Izpričati je svojo kulturno osveščenost do slovenskega rodu in istočasno uveljavljati pravice, kakor tudi izpolnjevati dolžnosti v enakopravnosti z vsemi ostalimi avstralskimi državljani.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

Pogled iz zraka na znameniti sydneyški most s središčem Sydneya v ozadju. Na levi sydneyška opera, vsekakor edinstvena stavba.

Lončena piščalka

TI moja lončena piščalka! Zdajle stoji pred menoj na vrhu dolgočasnih knjig, vsa preprosta v svoji rumeni barvi. Jabolka na polici dišijo in mali bratec joka, ker je lačen. Na pol spuščena zavesa reže sončno luč v boleči črti in na položenem telesu piščalke se izgublja svetloba.

Moja piščalka je taka kakor ptiček z ovčjo glavo. In stoji na debeli nožici, okrogli, debeli nožici. Odtiski težkih lončarjevih prstov se še poznajo na njej. Neko ji je z leseno paličico vbodel dve jamici – to so oči, razprl ji je gobček, napravil ušesa, da štrlijo daleč proč od glave, in s temena na hrbet se ji vleče dolga rjava lisa.

Nekoč je bila ta pojoča stvarca peščica gline.

Prgišče tople modrosive ilovice s srebrnkastim leskom nekje v ilnati jami pod gozdom. Otroci so se hodili vanjo igrat: iz lepljive prsti sougnetai možičke s krivimi nogami in okroglimi klobuki, kolače, gobe in prašičke, ladje in lončke; po ves božji dan so sedeli na deskah v jami, polivali izsušeno glino z vodo, ki so jo nosili v stari, blatni črepinji iz studenca tam onkraj. Po hlačah in krilih so se jim poznale sive proge od umazanih rok. Okoli jame je raslo grmičevje, leske z lešniki, in kopinjak je zoril svoje črne jagode. Pod travnato rušo so si napravile gnezdo gozdne miši. Na rdečkastih glavicah materine dušice so si oddihovale zlate ose in ptiči so hodili zobat trpotčevo seme.

Kadar je zasijalo sonce, je bila ilovica topla kakor mlado, razgreto telo.

Včasih pa je padal dež. V obojavljajočih se curkih ga je spuščal repinec z zelenih vej in metulji so se skrili pod lučnikove liste. Takrat se je v jami nabrala voda, sivkasta voda. Pritekla je po mastnem ilnatem hribcu v drobnih studencih ter pri tem izjedla vanj tanke struge. Ko je spet sonce predrlo oblake, so plavale v ilnici iglice smrek in semenje plodnih razstlin, preplašeni hrošči in mrtve muhe.

Glejte, tam je bila doma moja piščalka.

Pa so zajeli glino z zarjavelo lopato. Poslovala se je od gozda ter v pleteni cizi odškripala po stezi. Potem so jo napojili z vodo in dekleta so jo gnetla z nogami, dokler ni kanil večer. In dobra srebrnkasta zemlja se je vdajala pod zardelimi prsti.

O vsem tem mi pripoveduje lončena piščalka, ko me gleda s krotkimi očmi, pol v senci, pol na soncu stoječa.

Lončar je vzel v roke kepo gline. Vtisnil je vanjo svoje prste; stisnil je s palcem, kazalcem in sredincem:

nastal je gobček, nato levo, potem še desno uho. Izoblikovalo se je trebušnato telesce, v telescu votlina – tukaj bodo poslej domovale pesmice! – zadaj repek, ki ima luknjico, dve luknjici: eno zato, da pihaš skoznjo, in drugo, ki poje; na hrbtu sta še dve luknjici... Pol ovca – pol ptička – rojstvo piščalke.

In prva piščalka in druga piščalka in tretja, četrta in peta in šesta... V vrsti stojijo na blatni deski in vse so enake: očke imajo in gobčke odprte, debele repke z luknjicami in napihnjene trebuščke z luknjicami, debele noge in srebrnkast lesk.

Potem jih sonce suši.

Otroci se smejejo in plešejo okoli njih. Kričijo ter se valjajo v travi. V veži se vrtil lončarsko vreteno; v enakomernih nihljajih podrsava bosa lončarjeva noga po kolesu – ritem, ki spremlja lončarja vse življenje. Kepa ilovice raste v mehko vzbočenih dlaneh; zvrtniči se v krog, v valj, se napne in razširi, suče se v enakomernih tresljajih, vretena in prsti rišejo valovite črte v mehko gmoto. Prsti v sredini: vrtenje, vrtenje, zobčasto črtalce – in mehki lonci in latvice, vrči in buče se družijo v procesijo zaokroženih predmetov, ki romajo pred hišo na sonce.

Peč zagori. Ogenj peče. Prekali srebrno prst v zlatorumen. Svinčeni lošč se utaplja v žejno, izžgano glino.

Piščalko sem kupil tako, da me nihče ni videl. Lončarju sem rekel, da bo za bratca, ker me je bilo sram. Ta uboga pesmica moja, zaprta v trebuščku ptičke ovčice! Le zakaj me je bilo sram pred teboj? Na cer

kvene stopnice bi bil moral sestiti, zamežati v sonce in napihnniti lica. In piščalka bi zapela.

Kajti piščalka poje!

V njej je skrito jokanje vetra, ki se spušča med lišajasto drevje nad ilnico – samo nalahno moraš dihiniti v glasbille in zatrepeta ti iz njega vzdih kot iz pravljice: če zatisnem obe luknjici na hrbtu, zabrni kakor jezen čmrlji; če eno naglo odprem, zajoka kakor zajklja, ko umira. Če spustim skozi vso sapo, zavriška kakor razvlečeni vlak, ki se prepeljava za gozdom, zapedpedika kakor prepelicek, ki vabi samičko; če potresem s prstom, se zasmee kakor otrok. O, moja piščalka se še dobro spominja ilnate jame in gozda nad njo, otroških nog, ki so puščale v glini sledove, in vonja rastlin, ki stresajo cvetni prah čez ilnico, da se v rumenih lučkah ulega na glino. Moja piščalka je polna tega prahu. Vonj kalečega gozda in vrisk otrok se je zajedel globoko vanjo. Zemlja, voda in ogenj ter delavna dlan so ustvarili to preprosto stvarco. Če ji nalijem v telesce nekaj kapljic vode, zažvrgoli kakor slavček. Če zamašim luknjice, mi klokota kakor studelec, moja lončena piščalka z ovčjo glavo.

Zdaj bom odprl vsa okna na stežaj. Soba bo utonila v soncu. Legel bom na tla, zatisnil oči in piskal. In mislil bom, kako je nekoč prišlo k meni dekle, mi vzelo piščalko in piskalo nanjo. Njene ustnice so pustile svojo toploto in vonj piščalki na ustniku. Potem sva piskala z vrstjo: zdaj ona, zdaj jaz. Nazadnje oba hkrati. Združila sva ustnice in piskala: in piščalka se je smejala, smejala kakor dveletno dete . . . Nazadnje je dobila piščalka v vsako luknjico po en rdeč nagelj:

skupaj štiri nageljne.

Zato tisti dan nisem več mogel piskati nanjo.

— — —

Včasih se igra s piščalko bratec. Pritisne si jo na ustnice, jo oblizne z jezikom, nato se zasmee in pihne vanjo na vso moč, da se sam svoje sape prestraši. Potem se spet smeje in maha z rokami.

Piščalka poje vsakomur. Piščalka mnogo ve. Mnogo več ko jaz. V njej so skrite melodije kakor začarani škrateljčki, ki ji škrablajo v telescu. Moja piščalka povsem preprosto rešuje najtežje uganke. Zdaj verjamem v pravljice mnogo bolj ko kdaj poprej.

Verjamem, da je nekdo imel čarobno piščalko in da so se mu izpolnile vse želje, če je nanjo zapiskal. Tudi jaz jo imam. Postajam otrok, prav tak, kakor je moj bratec, ki zdaj že spi. Morda sanja o piščalki? Kdo ve? Včasih sem hotel postati čarovnik. Ko sem zvečer legel v posteljo, sem premišljeval, kako bi spremenil učitelja v žabo in sebe v leva; v leva zato, da bi se me vsi bali.

Zdaj sem čarovnik.

Spreminjam čas in sebe in druge ljudi. Moje dekle me pričakuje v zdravju, po stezi me že išče s tihimi očmi, v katerih odseva sonce. Tiho je in čaka. Vzela bom piščalko in zapiskal pred njenim pragom: "Pridi, piskala bova skupaj na piščalko, kaljeno v ognju!" Svet je preprost kakor pesmica.

Sonce sije.

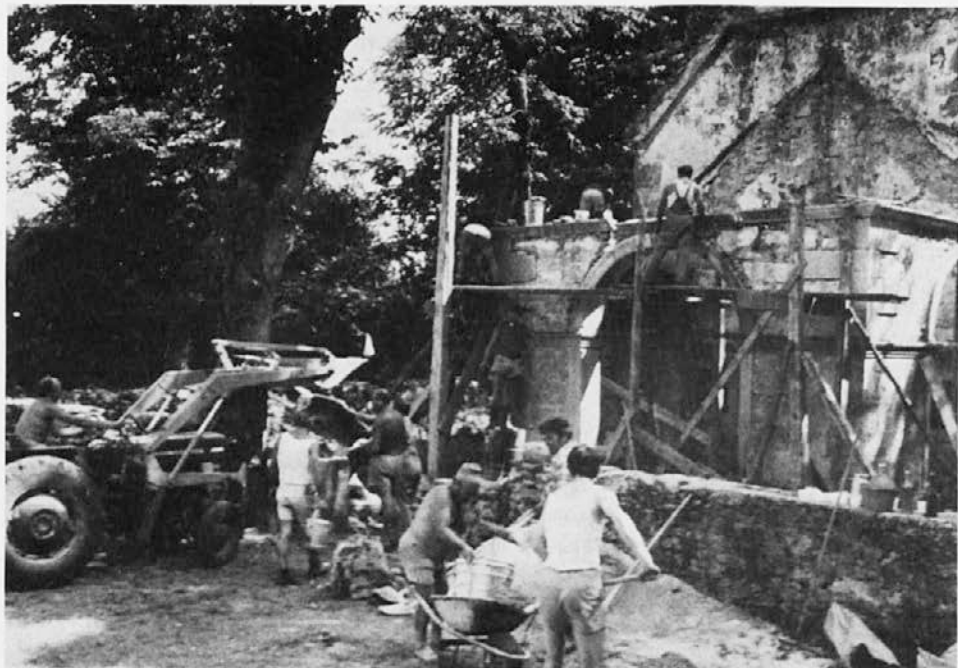
Čakam in piskam – komaj se še zavedam.

Postajam otrok.

EMILIJAN CEVC

M. Gaspari:
Otroško veselje

Slika del pri starodavni cerkvi sv. Antona na Šepulski gmajni pri Sežani (lani v mesecu avgustu) objavljam v veselje in zadoščenje gospe Marceli Bole in vsem, ki so se pridružili njeni akciji s svojim darom. Pripomogli so k popravilu mnogim tako dragega svetišča, ki je zapuščeno čakalo, da se popolnoma zruši. Zdaj je v njem od časa do časa spet verniki, zbrani pri maši. — Še enkrat: Bog povrni darovalcem!

Moralna kriza v slovenskem prostoru

Z OBNEBJA slovenskega mišljenja počasi izginja ali pa je že povsem izginil občutek za sveto. Pri tem ne gre samo za kristjane in druge vernike, ki jim Bog pomeni največjo svetost. Svetost je pojem, ki ima svoje mesto tudi v čisto sekularizirani družbi. Sveta je nekomu domovina, nekomu čast, tretjemu ugled v družbi. Dandanes je vse manj takšnih svetinj, vedno več jih je padlo v blato ob cesti, kjer so predmet posema in zaničevanja.

Upadanje cerkvenosti je že dolgo vidno. Nekoliko počasneje od cerkvenosti peša vera, kolikor je ta sploh dostopna človeškim merilom. Še hitreje pa so iz slovenske zavesti izginile nekatere vrednote, ki so jih v preteklosti povezovali z zavestjo pripadnosti krščanstvu. Življenje postaja nekako brez smisla. Važen je zaslužek in z njim povezan standard, potem pa užitek vseh vrst. Življenje je pač treba živeti, sicer boš umrl, ne da bi polno zazivel. Tako mislijo mnogi, še več pa jih je, ki niti ne mislijo, temveč preprosto tako živijo.

Zginilo je spoštovanje do življenja. Samomori po

Sloveniji so pri vrhu svetovne lestvice, premajhno je spoštovanje do starih in onemoglih, število umorov nerojenih narašča. Statistiki pravijo, da pride v Sloveniji kar 70 splavov na 100 rojstev. (V drugih jugoslovanskih republikah pa je kar 200 splavov na 100 rojstev; izjema je Kosovo z 10 splavi na 100 rojstev.) Življenje, zlasti še življenje nerojenega otroka — kakor da ni več vrednota.

Družina je razvrednotena. Do nedavnega je slovenska družina pomenila zdravo moralno jedro naroda. Otroci so lahko izkustveno doživljali soglasje med besedo in življenjem in to ga je zorilo v zdravo in v sebi zaokroženo osebnost. Danes se družine razkrajajo, vse več je zunajzakonskih skupnosti, vse več je mladih ljudi, ki hote ostajajo sami.

Najhujše zlo pa je splošna moralna otopenost. Hudo je, da človek danes popolnoma neprizadeto in sploh ne pomisli, da je naredil kaj slabega. Družba in njeni posamezni člani ne znajo več razločevati med dobrim in zlom, ker so izgubili čut za greh.

Eden izmed glavnih vzrokov te moralne krize našega naroda je javno mnenje. V prvi vrsti gre za čistost, ki jo krščanstvo še vedno šteje med svoje kreposti, javno mnenje pa prej za pomanjkljivost. Treba je samo malo polistati po slovenskih revijah. Nekatere že desetletja negujejo rubriko z različnimi nasveti, druge jo uvajajo. Razen redkih izjem pa so vsi svetovalci vneti apostoli popolne seksualne svobode. Da bi čistost utegnila biti krepost, to nobenemu niti ne pade na pamet. Če že kakšnim rosno mladim najstnicam odsvetujejo prezgodnji korak v svet spolnosti, potem to naredijo samo zaradi nekaterih drugih nevspečnosti, ki bi tak korak spremljale.

Še več. Kadar se tu in tam kakšen bralec opogumi in napiše protestno pismo zoper tak način obravnavanja spolnosti, potem se svetovalci in svetovalke namoč potrudijo, da ga razglasijo najmanj za neumnega. Najbolj pogost pa je očitek, da je to ostanek katoliškega mračnjaštva, jezuitskega moralizma in sploh klerikalizma.

Najprej bo treba ponovno razčistiti vprašanje, kakšna so načela krščanske morale. Cerkev mora odgovorno oznanjati evangelij in odkrivati smisel življenja. Oznanjevanje naj bo jasno in sodobno. Urejene družine, ki so še, naj postajajo živa žarišča, iz katerih lahko greje duhovnost in visoka moralna zavest. Moliti bo treba tudi za to.

Cerkev na Slovenskem se krize globoko zaveda in

je zaradi nje zaskrbljena. Še več: čuti se tudi soodgovorna za današnje stanje. Krščanstvo je dolga stoletja oblikovalo moralno podobo slovenskega človeka. Če je danes ta podoba v dobršni meri izmalíčena, to pomeni, da oblikovalci niso vedno izbirali najboljših poti, ali pa da njihovo življenje ni bilo vedno v skladu z njihovim naukom. Prav zaradi tega čuti na svojih ramenih vso težo skrbi.

Seveda pa ne more Cerkev nositi vse odgovornosti. Lahko ji očitamo, da ni mladine izoblikovala v pokončne kristjane, ko je le-ta še vedno hodila v cerkev. Danes pa nikakor ne more odgovarjati za moralno razsulo mladih, ki o Cerkvi in Bogu še nikoli slišali niso in ko gredo mimo cerkve, ne vedo, kaj to sploh je. Žal je take mladine v Sloveniji vedno več . . .

Tej sliki o ogroženosti moralnih vrednot v Sloveniji, ki jo je ob neki priliki prinesla "Družina" kot rezultat razgovorov slovenskih škofov in višjih redovnih predstojnikov, lahko dodamo še tole: Poleg kvarnih vplivov življenjskega materializma in moralne razrahljanosti svobodnega Zahoda nosi glavno krivdo za moralno krizo v slovenskem prostoru vsekakor komunistični režim, ki že štirideset let načrtno ubija vero v Boga in v duhovne vrednote ter načrtno moralno kvari zlasti mladino. Teh dejstev pošten opazovalec ne more zanikati. Zastrahujoče je razmišljati, kam vse to vodi naš narod in njegovo krščanstvo . . .

Dežela pod Triglavom se prebuja v pomladi . . .

je bilo krščenih v katoliški Cerkvi okrog 40 odstotkov ljubljanskih novorojenčkov.

NEDELJSKA MAŠA. — Vsak šesti katoličan je v starosti od sedmega leta naprej, dokler mu ne opešajo moči, prihajal redno k maši. Med osemletkarji (to je šoloobveznimi otroki) prihaja k maši vsak peti ljubljanski in vsak četrti katoliško krščeni otrok — torej le dve tretjini tistih, ki sicer redno obiskujejo osnovnošolski verouk. Med odraslimi katoličani pa prihaja redno k maši vsaka šesta katoličanka in vsak trinajsti katoličan.

NEKAJ ŠTEVILK

... iz statistike o ljubljanskem verskem življenju, ki jih je ob letošnjih misijonih po vseh mestnih župnijah objavila posebna misijonska priloga "Družine". Komur se zdi prejšnji članek prečmogled, se bo ob teh številkah zamislil, kaj je 40 povojnih let napravilo iz katoliške Ljubljane. Številke ne varajo. Le kje se bo to razkrištanje ustavilo in kdaj?

PRVO OBHAJILO. — Če primerjamo med seboj krščene v letu 1977 v prvem letu njihovega življenja in prvoobhajance v letu 1985 iz prvega razreda, ugotovimo, da je komaj polovica krščenih prišla k prvemu obhajilu; ti pa predstavljajo kar 85 odstotkov vseh prvoobhajancev v letu 1985.

VEROUK OSEMLETKE. — K temu verouku prihaja skoraj vsak tretji ljubljanski osnovnošolec, ali nekaj več kot 40 odstotkov vseh katoliško krščenih otrok.

Za temi številkami in odstotki se skriva vsa pestrost verskega življenja Ljubljančanov danes. Tako vidimo, da je razlika med enkratnimi življenjskimi dogodki (pogreb, poroka, krst) in uvajanjem v krščansko življenje (prvo obhajilo), kaj šele če upoštevamo tudi skrb za versko življenje (nedeljska maša, verouk osemletke).

Moremo pa na podlagi gornjih podatkov orisati "stopnje vernosti" po generacijah.

1. Najstarejša generacija šteje v Ljubljani 90 odstotkov katoličanov.
2. Generacija pri 50 in 60 letih starosti se giblje med 75 in 80 odstotki.
3. Generacija današnjih mladih staršev šteje dve tretjini katoliško poročenih.

KATOLIČANI. — Ko upoštevamo upadanje števila krstov med novorojenimi in dosejavanje nekatoličanov (to je drugovercev in nekrščenih), moremo reči, da je v današnji Ljubljani nekako 70 odstotkov prebivalcev krščenih v katoliški Cerkvi. Da je v starejši (tretji ali celo četrti) generaciji več krščenih katoličanov kakor v mlajših generacijah, ne bo treba posebej dokazovati. Pač pa so zakramenti pri tem znamenja, ki nam vsaj nakažejo te stopnje vernosti po generacijah.

CERKVENI POGREBI. — Leta 1984 je bilo v Ljubljani nekako dve tretjini umrlih pokopanih katoliško. Če upoštevamo samo umrle katoličane med vsemi umrlimi, gre za okrog 90 odstotkov katoličanov med njimi.

CERKVENE POROKE. — Približno 45 odstotkov poročencev je sklenilo zakon pred katoliško Cerkvijo. To predstavlja nekako dve tretjini katoliških zakoncev, ki sicer sklenejo zakon.

KRSTI. — Za krst je leta 1984 poskrbelo okrog 55 odstotkov katoličanov. Med vsemi novorojenimi

4. Verouk osemletke obiskuje nad 40 odstotkov osemletkarjev, pri čemer odstotek od višjih v nižje razrede seveda pada.

5. Med novorojenimi je še vedno 40 odstotkov otrok katoliško krščenih, vprašanje pa je, koliko jih bo doživelo uvajanje v verovanje s prvim obhajilom in veroukom osemletke.

Glavno vprašanje je torej, kako posameznik sam skrbi za svojo vernost. Potem stojimo pred vprašanjem, kako vernost sami izročamo naprej, ali to prepuščamo samo drugim in tako dalje. Teologi in dušni pastirji pa bi nam zatrtili, da vsi brez izjeme potrebujemo ponovno oznanilo evangelija, osebno spreobrnitev in pravo osebno srečanje z Bogom ta-

ko, da gremo res vase in se Bogu odpremo. Koliko in kako naj pri tem pomagamo tudi bližnjemu, da bi se odprl Bogu in se ga oklenil, je seveda še dodatno in morebiti najbolj kočljivo vprašanje. Končno smo vsi v službi vere in odrešenja za druge – ne le zase.

V pogovorih je mogoče ob gornjih podatkih odkrivati še marsikaj in potem tudi s pravim imenom označiti vse, kar je pri tem naša skupna skrb in odgovornost.

Tudi te kratke vrstice naj bi zbudile zanimanje za človeka, saj je božji Sin "zaradi nas in našega zveličanja" prišel med ljudi in se po Cerkvi naselil med nami.

RAFKO LEŠNIK

Kaj pravite

BRISBANE, Qld. — Nedavno mi je eden znancev razlagal, kako odlično delo vrši po svetu Slovenska izseljenska matica. Z nasveti in finančno pomaga klubom, pošilja nam ansamble in pevce, pa učitelje in šolsko gradivo. Po svetu organizira koordinacijske odbore, da preko njih razvija svoj program za našo rešitev. Brez njene dejavnosti bi bili vsi Slovenci izven meja matične domovine navadni divjaki . . .

Znanec se je tudi zanimal, če sem že kaj dal v fond za neko drago mašino (menda okrog 150.000 dolarjev), ki naj bi bil dar avstralskih Slovencev neki bolnišnici v Ljubljani. Matica naj bi bila tudi za to akcijo, kakor je za podobno akcijo v Ameriki in Kanadi.

Kaj pravite na vse to, pater urednik? — N. N.

Gornje pismo sem s svojo kratko opombo objavil v rubriki "Križem avstralske Slovenije" marčne številke. Tu ga ponovno objavljam, da bo lažje razumeti moj odgovor.

O "odličnem delu Slovenske izseljenske matice" (SIM) imam pač svoje mnenje. Koliko in kako pomagajo, celo finančno, posameznim našim organizacijam, ne bi vedel. Mnenja sem, da poklon kipa slovenskega pisatelja društvu še ni nikaka pomoč, pač pa utrjevanje vezi in poteza za lastni prestiž med nami. Vedno me boli, če slišim — še celo v naši radijski oddaji — grdo neresnico, da nam je šele prvi obisk Matice dal zagona za vse, kar danes imamo in kar delamo za našo skupnost. Res je včasih iz previdnosti rečeno, da smo ta zagon dobili "s prihodom Slakov" — za Slakove hrbit je takrat Matica skrila svoj vrinjeni obisk. Kaj kratkega spomina je, kdor pozablja, da smo že lepo dobo pred tem obiskom imeli društva, kulturne prireditve, slovensko šolo in slovenski tisk, pa bili tudi

mного bolj enotni, z domovino pa povezani brez prisiljenih uradnih stikov.

Tole sem bral lani v novembru v Ameriški domovini izpod peresa dr. Ludvika Puša: ". . . Slovenska izseljenska matica je zelo koristen agent za pridobivanje tako potrebnih deviz. Da se pri tem delu igračkajo z narodnimi čustvi rojakov, jim je to le del njihovega trgovskega posla. Hujše je dejstvo, da je Slovenska izseljenska matica le podaljšana roka sedanjega režima, ki se je vsilil našemu narodu in ki ga po vseh znakih vodi v razkroj in uničenje . . ."

Da po vseh deželah, kjer so naši izseljenci, SIM organizira koordinacijske odbore, preko katerih hoče razvijati svoj vpliv na vse organizacije, ni nobena tajnost. Ko je načrtovala tak odbor med nami, je celo verskim središčem poslala pismo, naj bi se pridružili. "Podaljšana roka režima" bi rada imela vse pod kontrolo — vsaj pri verskih središčih ji ni povsem uspelo.

"Mašina", kot jo imenujete in naj bi zanj zbrali avstralski Slovenci, je ameriški aparat za diagnostiko in namenjen Univerzitetni pediatrični kliniki v Ljubljani. Cena je 130.000 ameriških dolarjev (vsaj bila je v oktobru 1984, kako je poskočila do danes, mi ni znano). Akcijo je pričela iz Sydneya neka gospa Eleonora White - Cigoj, še med sydneyškimi rojaki na splošno neznana, dasi je v Avstraliji že nad 35 let. V odbor je potegnila celo oba sydneyška patra, da bi z njunima imenoma ta "humanitarna akcija" lažje uspela.

/Nadaljevanje odgovora na "Kaj pravite?" boste našli na strani 89/

Sv. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Na letošnjo veliko noč smo imeli izredno lepo vreme za bogoslužje na prostem, zato pa tudi zelo veliko udeležbo. Tako smo v verskem središču obhajali res lepe praznike, v obilici priprav in ostalega dela, pa z velikim veseljem, da bodo rojaki zadovoljni s čim bolj domačim praznovanjem — to pa kljub temu, da smo tako daleč od rodne grude. Veliko je bilo tudi spovedi in še več obhajil.

Zahvalim se vsem, ki ste pomagali pri bogoslužju. In Bog povrni vsem, ki ste sodelovali pri naših nabirkah. Postna nabirka Project Compassion je po družinskih šparovčnikih nabrala vsoto 945,78 dolarjev. Delili jo bomo med naše afriške misijonarje in nadškofijsko dobrodelfno pisarno. — Velikonočnih darilnih kuvertic pa se je doslej vrnilo 402 s skupno vsoto 5, 889 dolarjev za vzdrževanje našega središča. Cerkevna nabirka velikega petka za palestinska svetišča je skupaj z darovi pri češčenju križa prinesla vsoto 120,52 dolarjev.

+ Društvo sv. Eme je tudi letos prodajalo butarice na cvetno nedeljo, za veliko noč pa pripravilo srečolov s petimi dobitki. Glavni dobitek (košarico z velikim pirhom in še več sladkimi dobrotami) je zadel družina Cevec, a ga je poklonila našim sestram, ki so 3. aprila letos slavile dvajsetletnico svojega prihoda med nas. Prišle so ravno na cvetno nedeljo 1966 — kdo takrat prisotnih bi mogel pozabiti veselega srečanja! Tudi na tem mestu jim izrekam čestitke in iskreno zahvalo za dvajsetletno delo med nami. Naj dobri Bog obilo blagoslovlja tudi bodoča leta, zlasti še z novimi poklici, da bi se delovanje sester nadaljevalo v novi rod!

+ Vrsto koncertov po naših avstralskih naselbinah je imel tik pred prazniki in po njih Ljubljanski oktet, ki je bil tokrat že drugič med nami. V naši dvorani so peli na ponedeljek velikega tedna (žal sem bil odsoten, ker sem spovedoval v Morwellu) in je šel čisti dobiček večera — 160 dolarjev — v Sklad bodočega

Doma počitka. Ne vem, kdo je turnejo planiral, a čas okrog praznikov vsekakor ni bil posrečeno izbran, zato pa je trpela udeležba. Eden koncertov v Sydneyu je časovno celo soupadal s cerkvenimi obredi. Kaj se res ne bi dalo razna gostovanja koordinirati z delovanjem naših tukajšnjih ustanov, naj bo društvenih ali cerkvenih? Vsekakor bi bil uspeh večji in manj slabe volje, ljudem pa ne bi bilo treba opuščati eno, da se udeleže drugega.

In ker že govorim o tem, naj dodam še nekaj besed glede obiska g. župnika Jožka Kovačiča v prvih tednih leta. Še zdaj namreč krožijo okrog popolnoma neresnične vesti, češ da s strani verskih središč ni bil dobrodošel. Slišal sem celo, da mu nisem hotel poslati garancije za prihod, po Sydneyu pa kroži, da mu je p. Valerijan prepovedal maševati v cerkvi. Čemu te laži? Tudi v imenu ostalih tukajšnjih slovenskih duhovnikov izjavljam, da je sleherni duhovnik iz domovine zelo dobrodošel, saj so ti obiski redki in zato še več vredni za nas duhovnike kot tudi za vernike. Za prihod g. Kovačiča sem zvedel mimogrede šele v tednu njegovega prihoda, za vse njegove javne maše po klubih pa slučajno in ob oznanilih na radiu. Videla sva se le trikrat po nekaj minut, prosil sem ga za pomoč z nedeljsko mašo in dvakrat mi je ustregel. Cerkev mu je bila na razpolago vse dni bivanja med nami; lahko bi jo uporabil celo za misijon za svoje bivše farrane, ne le za mašo.

Še vedno se sprašujem, kdo je v ozadju takšnega poteka obiska in kakšen je bil namen. Zadeva je izgledala načrtovana in če je to res, bi prosil, da je to prvič in zadnjič. Doslej je vsak duhovni sobrat na obisku med nami razumel, da je javno slovensko bogoslužje v okviru naše avstralske misije in pravil tukajšnjih škofij. Odrejati o javnih mašah izven tega okvira nima pravice niti posameznik niti kak odbor.

+ Skupina rojakov na invalidskih vozičkih, članov moštva košarke za svetovno prvenstvo, je bila med nami. Fantje so prišli nekaj dni prerano in do začetka tekmovanja niso vedeli kam in kako. Dobri rojaki so jim gostoljubno pomagali preko praznikov, pa tudi v našem središču so bili en večer naši gostje. V tekmah z drugimi moštvi so dosegli sedmo mesto, a bili so kar zadovoljni. Gostoljubja melbournskih rojakov pa tudi ne bodo pozabili.

+ Zadnjič sem objavil novico, da je Bernard Zidar v Traralgonu vli v belem cementu kip Slovenke v narodni noši, ki je pred leti v bronu krasil naše skupne grobove keilorskega pokopališča. Vesel sem, da lahko poročam, da kip že stoji na svojem mestu pod križem. Bernard ga je pripeljal z dvema morwellskima Jožetoma, Kruščevim in Lapuhovim. Zravnali in utrdili so granitni podstavek in kip pritrdili nanj. Res ni več iz

brona, a grobovom nič manj ne pristoji, obenem pa je manj, nevarnosti, da bi ga spet kdo ukradel. Za trud vsem trem Bog povrni!

Ob priliki se bomo morali spraviti na delo in dvigniti granitni okvir naših skupnih grobov, ker je z dospanjem peska po poti že skoraj izginil v zemlji. Nasuti bo treba prsti in poskusiti s tanko plastjo cementa in belim peskom namesto s travo, ki se kar ne obnese. Vsaj tako nam je svetoval Bernard in prav mu dam. Bi bilo za to delo kaj prostovoljcev? Jutri se še ne bomo spravili nanj, predolgo pa ne smemo odlašati.

+ Večerno mašo bomo imeli na praznik sv. Jožefa - Delavca (četrtek, 1. maja), nato naslednji dan (prvi petek v mesecu, 2. maja) in na Vnebohod (četrtek, 8. maja). Vse bodo združene s šmarnicami, kot bomo šmarnično pobožnost združevali tudi z vsemi majskimi nedeljskimi mašami. Za delavnike jih bomo sproti oznanjevali ob nedeljah.

+ Porok tokrat ne morem omeniti, ker jih ni bilo. Krst naj omenim en in sicer v Geelongu: dne 16. marca sta v cerkvi sv. Družine, Bellpark, krstila svojo prvorojenko **Stacey Anne** mlada zakonca **Danny Gorup** in **Ildi r. Looz**. Iskrene čestitke!

Žal je bilo med nami preveč smrtnih primerov.

+ V Traralgonu (Gippsland) je v bolnišnici 10. marca zaključil svojo življenjsko pot **MARIO FURLAN**. Bog ga je rešil trpljenja, saj ga je dolgo mučila zavrtna bolezen in mu ni bilo več pomoči. Pokojnik je bil rojen 10. julija 1934 v Vidovljah pri Trstu. V Avstralijo je prišel v aprilu 1954. Deset let kasneje se je v Traralgonu poročil z **Nadjo Preto** in imata dva otroka, petnajstletno **Tamaro** in dvanajstletnega **Valterja**. V tolažbo mu je bilo, da je bila zadnje tedne boleznin pri njem mama, ki je prav v ta namen prišla iz Trsta. Pogrebna maša je bila v sredo 12. marca v cerkvi sv. Mihaela, Traralgon, nato je sledil pogreb na tamkajšnje pokopališče.

Za smrt **VIKTORIJE JEŽ** sem žal prekasno zvedel, da bi mogel v četrtek 20. marca na pogreb v West Footscray, ker je bilo že vse urejeno. A njen primer me je pretresel: nekaj dni prej so jo našli mrtvo v avtu nekje v Moonee Ponds. Smrt je bila po vseh znanih posledica vbrizgavanja drog. Pa komaj 23 let je imela. Rojena je bila 26. februarja 1963 v Prevaljah in je imea tri leta, ko je s starši prišla v Avstrijo in je družina kmalu potem emigrirala v Avstralijo. Prej so bili v Sydneyu in tam ji je pred nekaj leti umrl oče, zdaj pa je živela v materjo **Vido** v West Footscrayu. — V kolikor mi je znano, bi to bila med našimi mladimi tretja smrt, katere vzrok so mamila.

V četrtek 10. aprila smo po pogrebni maši v naši cerkvi pokopali **HINKA PERINA**. Zadnje zemsko po-

čivališče je dobil na pokopališču v Templestowe. Ker ga že nekaj časa nista srečala na nogometni tekmi, sta dva prijatelja na veliki četrtek šla gledat, če je morda bolan. Ker se ni oglasil, sta javila policiji in so vdrli v njegovo stanovanje (živel je v Richmondu), ter ga našli mrtvega na tleh. Očitno ga je že vsaj pred dvema tednoma zadela kap. Pokojnik je bil rojen leta 1909 nekje na italijansko-slovenski meji in je bil po končani vojni zaposlen pri mariborski mestni upravi do svojega begunstva. V Avstralijo je prišel leta 1950 na ladji "Fairsea". Ostal je samski in se ni dosti družil z nikomer.

V soboto 12. aprila, ravno na svoj rojstni dan, se je **MIHAEL (MILAN) DEKLEVA** na svojem domu v Fawknerju zgrudil mrtev. Odpovedalo mu je srce. Pokojnik je bil rojen leta 1920 v Čelju na Primorskem. V Avstraliji je bil preko trideset let. Tu je spoznal **Marijo Klemenčič**, ki je delala in živela v Sacred Heart Hospital-u, Moreland, po rodu iz Trebnjega na Dolenjskem in v osnovni šoli sošolka nadškofa Šuštarja. Poroka je bila v juniju 1963 v Fawknerju, kjer si je postavil lastni domek. Žal nista imela otrok. Do svoje upokojitve je delal v kovinski stroki. Bil je član kluba **Jadran**, kjer je srečaval svoje prijatelje, ki so ga zdaj spremili na zadnji poti. — Rožni venec ob krsti smo zmolili v torek zvečer, naslednji dan, v sredo 16. aprila, pa smo ga po maši zadušnici pokopali na keilorsko božjo njivo, kjer čaka vstajenja že toliko Slovencev.

Vsem sorodnikom teh naših umrlih izrekam iskreno sožalje. Drage pokojne pa naj dobri Bog sprejme v svoj večni mir!

+ Vsi, zlasti pa vse mamice, ste vabljeni na **MATERINSKO PROSLAVO**, ki jo bomo imeli — kot že vsa leta — na prvo majsko nedeljo (4. maja) po deseti maši v cerkveni dvorani. Po odskem nastopu mladine bo zakuska, za katero zopet naprošam družine, da prinesejo kaj svojih dobrot za skupno mizo.

Kaj pa letošnji **Mladinski koncert**, ki bo 6. septembra v **Canberri** — bo kaj priglasencev? Kmalu se priglasite, da po potrebi najamemo avtobus!

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA
NOMINEES & SONS P/L.
ALDO and JOE

545 SYDNEY RD., BRUNSWICK 3056
Cnr. HOPE ST., & SYDNEY ROAD,
Tel. 387 5131
Po urah:
470 4046
470 4095

PRECEJ OGORČENJA so vzbudili med slovenski verniki članki v Sobotnih prilogah Ljubljanskega Dela. Ivan Jan se je v podlistku spravil nad škofa Rožmana in obnovil neokusno ter krivično gonjo proti njemu. Ogorčenje je prišlo do izraza tudi v slavnostnem govoru metropolita, ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja na praznovanju sv. Tomaža Akvinskega ljubljanske Teološke fakultete 6. marca. Takole je dejal in smo brali tudi v "Družini": "Toliko bolj pa nas boli in toliko bolj obžalujemo, da se zadnje čase v osrednjem slovenskem dnevniku na tak način prikazuje osebnost in delo pokojnega profesorja Teološke fakultete in ljubljanskega škofa Gregorja Rožmana. V teh člankih je toliko pristranosti, toliko polresnic, samovoljnih razlag in zlonamernega namigovanja in sumničjenja, da ga odločno odklanjamo in se upravičeno sprašujemo, čemu to in kaj je danes namen tega pisanja."

KDOR se mi je po obisku rodne domovine doslej pohvalil, da je bil tudi na Sveti gori pri Novi Gorici, vsakdo mi je tudi dodal, da je cesta k temu božjepotnemu svetišču nekaj strašnega za sleherno vozilo, pa tudi za pešca. Menda je prav zaradi božje poti vsa leta po vojni nihče ni popravljala.

Kot je bilo objavljeno pred nekaj meseci, pa se je ob tem le nekaj premaknilo. Celo "Katoliški glas", ki izhaja v zamejski Gorici, je pričel pobirati darove za asfaltiranje ceste do te naše romarske cerkve.

Cesta na Sveto goro (uporabljajo tudi staro ime Skalnica, ko se svetih imen tako bojijo) je občinska in novogoriška občina ima resen namen asfaltirati cesto od Prevala do vrha Svete gore. Ker pa so uporabniki ceste razne ustanove, se je občina obrnila nanje, da prispevajo k stroškom. Predvsem gre za tri ustanove: podjetje Avtopromet, ki ima v lasti zgradbe na

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Sveti gori; ljubljanska televizija, ki ima na gori svoj oddajnik; in pa seveda svetišče samo z varuhi—franciškani, saj je Sveta gora romarski kraj. Te tri ustanove naj bi vsaka prispevala določen del stroškov za prepotrebno obnovo in izboljšavo ceste. Nabirke v "Katoliškem glasu" in darovi posameznih romarjev gredo seveda v sklad za tisti del stroškov, ki jih bo moralo poravnati Marijino svetišče.

Kdaj bodo pričeli z deli, še ni znano. Tudi ni gotovo in zavis od finančnih sredstev, ki bodo pač na razpolago, ali bo novogoriška občina asfaltirala cesto v celoti ali le deloma.

TAKOLE pa v ljubljanskem "Delu" neki F. M. kritizira v članku Ceste na Ptujem polju po dveh tisočletjih: "Če bi Rimljani hoteli danes po svoji nekdanji veliki cesti iz Italije v severno Panonijo, bi gotovo bili počasnejši kot pred dvema tisočletjema. Če ne prej, bi njihove četveroprege obtičale malo naprej od Poetovie. Po Ptujem polju med Ptujem in Ormožem so nekoč zdrveli po ravni gladki cesti. Danes pa bi med Strelci in Moškanjci spoznali, da njihovo cesto še vedno uporabljamo, prav tako med Gorišnico in Cvetkovci. Ne bi pa razumeli, zakaj smo nekdanjo cesto prekrili z nekakšno smolnato plastjo, ki je vsa raztrgana in valovita, da so še razrite njive ob njej bolj gladke. Njihovi vozovi, ki so drdrali tu pred dvema tisočletjema, bi se zdaj razbili in konji bi si polomili noge. V takih okoliščinah bi seveda Rimljanom izredno težko pojasnili napredek, na katerega prisegajo tudi generacije zadnjih desetletij."

Tako domače časopisje. Tam sme biti napisano, a nam bodo zaradi tega ponatisa očitali, "da ne ljubimo domovine ter še njenih cest ne pustimo pri miru. . ."

AKROBATSKO SMUČARSTVO je športna panoga, ki tudi na Slovenskem postaja vedno bolj priljubljena. Letod 9. marca so zelo uspešno organizirali tekmovanje za državno prvenstvo na Vojskem. Kar 51 tekmovalcev in tekmovalk iz štirih slovenskih klu-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh značk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZS, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

bov se je pomerilo na odlično pripravljenih smučarskih poligonih. Nad tisoč obiskovalcev je z zanimanjem sledilo tekmovanju v skokih, baletu in prostem slogu. Največ točk je zbral Janko Čopič iz Idrije in tako postal letošnji državni prvak.

LETOS bo na severnem Primorskem in v zamejstvu veliko kulturnih dogodkov nosilo poseben, Gregorčičev pečat: prireditve bodo namreč ob 80-letnici smrti "Goriškega slavčka". Spominu bo posebej posvečeno letošnje srečanje slovenskih pesnikov, ki bo 13. septembra v Gregorčičevem rojstnem kraju, na Vrsnem. Glasbenik Avgust Ipavec pa je o Simonu Gregorčiču skomponiral Kantato, ki bo po vsej verjetnosti doživela svojo krstno predstavo 23. novembra v drežniški cerkvi. Bo v izvedbi članov velikega ljubljanskega simfoničnega orkestra, treh priznanih solistov in blizu 200 primorskih zborovskih pevcev. Pišejo, da bo drežniška cerkev zaradi svoje prostornosti, lege in simbolicke gotovo najbolj primerno prizorišče te osrednje prireditve primorskega Gregorčičevega kulturnega leta.

PRED SODNIKI se je lani znašlo 705 mladoletnikov iz ljubljanskih in okoliških občin, kot je objavil oddelek za mladoletniško sodstvo ljubljanskega temeljnega sodišča. Podatki kažejo na naraščanje mladoletniškega prestopništva, potem ko se je predlani zmanjšalo na 603 primere. Poročilo pravi, da postaja resen problem skupinsko prestopništvo med mladoletniki, saj je bilo lani kar 23,3 odstotka vseh obravnavanih zadev storjenih v skupinah po dva ali več, najštevilnejša skupina pa je štela kar devet članov. Prevladujejo kazniva dejanja zoper družbeno in zasebno premoženje, pri enem in najhujšem primeru pa gre za umor.

NOVI SAMOSTAN sester karmeličank je v Sori pri Medvodah dne 23. marca letos blagoslovil ljubljanski nadškof dr. Šuštar. Ta dan so si navzoči lahko ogledali tudi vse notranje samostanske prostore, celo celice sester. Potem so se vrata zaprla, saj karmeličanke živijo v strogi klavzuri. Za Soro pa se je začela nova doba, saj bodo redovnice med župljani oznanjale živo resnico, da je pot k Bogu pot molitve, miru in notranje zbranosti.

Karmeličanke so imele prej samostan na Selu v Ljubljani, ki je bil ustanovljen leta 1889. Po koncu zadnje vojne so ga nove oblasti razlastile, sestre pa razgnale, da so morale v civilne službe in na svoje domove. Kasneje so samostan z ljubko cerkvijo sv. Jožefa porušili. Ko je bilo mogoče z dovoljenjem oditi v Avstrijo, so nekatere sestre odšle in se pridružile avstrijskim samostanom. Leta 1967 pa so se tri od njih vrnile ter se naselile v gospodarskem posloju poleg

**SLOVENSKO
DRUŠTVO SYDNEY**
45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164

Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI HRIBČEK VABI . . .

. . . člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsako soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprt: vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

Poleg Zabavnega večera 26. aprila sta naši naslednji prireditvi Materinska proslava na soboto 10. maja in Večer domačih kolin na soboto 24. maja.

Za informacije: Štefan Šernek, tel. 528 3423

župne cerkve v Mengšu. Tu je vzkliko seme za to novo samostansko naselbino v Sori: z obilico molitve, vztrajnostjo in zaupanjem na božjo pomoč so zdaj sestre prišle do svojega novega doma.

OB PODELITVI odlikovanja pleterskemu priorju p. Janezu Drolcu v lanskem letu, je predsednik SZDL Setinc med drugim tudi poudaril: ". . . Med vrednotami naše družbe je tudi spoštovanje verskega prepričanja ljudi. . ." Kdaj le bodo take in podobne izjave kaj več kot zgolj politična fraza, kot je taktična poteza tudi sama podelitev odlikovanja protiverskega režima duhovniku? Le kje je spoštovanje verskega prepričanja ljudi ob dejstvu, da je božič v Sloveniji in Jugoslaviji še vedno delavnik? In da je moral za zadnji božič ljubljanski nadškof dr. Šuštar na nemški radio, da je mogel po zračnih valovih voščiti svojim vernikom? Pa bi lahko naštel še celo vrsto dokazov, da versko prepričanje slovenskega naroda sploh ni upoštevano, ker zanj enostavno ni posluha.

PROTI Jedrskemu odlagališču so se izjavili v slovenjegraški občini. V ta namen so ustanovili celo poseben odbor, ki bo posredoval stališče občanov republiškim organom. Tem očitajo neodgovorno ravnanje z ozirom na to za zdravje prebivalstva važno zadevo.

Ne le po svetu, tudi v rodni domovini imajo že probleme, kam z jedrskimi odpadki. Ljudje se jih boje.

MED pripravami na evharistični kongres so bili tudi številni koncerti, akademije in druge razne prireditve, ki so se kar vrstile v predkongresnih mesecih po mestih in trgih ter tudi po društvenih domovih po deželi. Udeležili so se jih tisti, ki so nameravali iti na kongres, da se nanj pripravijo; in prišli so tisti, ki so vedeli, da ne bodo mogli na kongres, da vsaj malo nadomeste, česar so vedeli, da ne bodo deležni. Prišla je mladina, da se navduši za vzvišene vzore evharističnega življenja. Mnogi današnji starejši bralci MISLI s patrom urednikom vred so bili takrat med mladimi, ki so se s prireditvami pripravljali na kongresne dni.

Dne 10. marca 1935 je bila akademija salezijanskih gojencev v Ljubljani, od 23. do 25. marca evharistični tečaj za akademike, 30. in 31. marca akademija osnovnošolske mladine v Ljubljani, 14. aprila adoracija dijakov in dijakinj v ljubljanski stolnici z izpovedjo vere, 18., 19. in 26. maja pa slavnostna akademija združenih srednjih šol v Ljubljani. Dne 3. junija je glasbeno društvo "Ljubljana" izjavajo v dvorani Union Händlov oratorij "Mesija", ponovitev pa je bila 28. junija. Dne 23. junija je bila mladinska akademija v Celju, ostalih prireditev po vseh Sloveniji pa ni niti mogoče zajeti. Bile so prešteviline.

Ustavimo se pri slavnostni akademiji združenih srednjih šol v Ljubljani. Naj sledi tu nekaj odlomkov o tem iz Kongresne knjige, ki je izšla po slovesnostih:

Nihče ne bi pričakoval, da je možno tako živo zajeti v versko misel vso srednješolsko mladino brez

razlike učnega zavoda, ne glede na spol in starost. Predkongresna evharistična akademija združenih srednjih šol nam je pokazala, da ni moči zatreti v mladih srcih elementarne sile, ki mladino dviga in ji kaže pot k idealom.

Geslo prireditve je bilo: "K Bogu, ki razveseljuje mojo mladost!" Ideja pa tale: po Materi k Sinu, po Mariji k Jezusu! Sobota – Marijin dan – nas vodi v nedeljo, v božji hram. Iz majnika v junij: ljubezen majniške Kraljice nam kaže pot v Jezusovo slavje, v ožarjene dneve bele hostije. Tako se je program v izvedbi delil v dva dela: marijanskega in evharističnega.

Odlomek iz Sattnerjevega "Vnebovzetja" nas je uglasil, osmošolec maturant nas je ogrel, prvi zbor šentviških gimnazijcev z "Mladimi mornarji" in z "Magnificat" dvigal, da smo šli kakor v procesiji k vaški kapelici v soboto zvečer, kjer smo čutili toploto "majniškega večera v slovenski vasi", poslušali pastirčka, skrbno mater, mlado dekle in zrelega moža, kako poje in moli vsak svojo zdravamarijo, ki zveni pri prvem veselo, pri drugem hrepeneče, otožno, resno. Strmeč v kapelico s sliko Kraljice smo poslušali mehak dekliski zbor, ki nas je prijetno božal z "Večernim ave" in s "Hvalnico nebeški Gospe". Tri rahle deklamacije dečkov so nas predramile in prizof dijakinj v krasnih narodnih nošah z "Marijinim pričakovanjem" je budil v nas hrepenenje, da smo z Marijo želeli, naj pride k nam njen Sin, ki ga bomo sprejeli z vso ljubeznijo in obnovili steze ter zravnali pred njim pota svojega življenja.

Advent je šel mimo. Kristus prihaja. Le še noč nas loči od njegovega prihoda. Ljudstvo ga že pričakuje,

Stotisočglava množica pri kongresni maši na ljubljanskem Stadionu.

Tisti čas je Bogus rekel svojim učencem: "Kakor mladika sama od sebe ne more roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni. Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu; kajti brez mene ne morete ničesar storiti." Jan 15, 4 – 5

Božja beseda

OB 50-LETNICI

in letošnjem "EVHARISTIČNEM LETU" bomo obnovljali spomine na junij 1935 v Ljubljani. Naj nam pomagajo utrditi našo vero in zvestobo Bogu!

duhovniki sprašujejo, če je že blizu, resno in veličastno zveni Mozartov "Zbor duhovnikov" pod loki orkestra. Naproti mu gremo z baklami v rokah – saj je še noč, le pričakovanje, le upanje nam sveti v gosto temo življenja. Z Župančičem pojemo "Nočni psalm". – Na vzhodu žari, Cankar opisuje veliki dan pričakovanja v "Nedelji", zarja vstaja, ptički se bude in pojo in vabijo v ubrani pesmi: "Blagor lačnim in žejnim pravice, ker bodo nasičeni; slavljen, Gospod, naša sreča, naše hrepenenje."

Dospeli smo do gore, kjer se nam bo prikazal Gospod, kjer nam bo razodel svojo skrivnost, odkoder bo razsvetlil naša pota, da ne bomo nič več rabili bakel, hodili bomo v njegovi luči, v soncu njegove modrosti in dobrote. Pod Golgote stojimo narodi vseh krajev sveta in mu pojemo psalm: "Gospodova je zemlja in vse, kar jo napolnjuje, vesoljni svet in njegovi prebivalci, ker smo vsi delo njegovih rok." Vsak narod poje svojo pesem, ki zveni kakor v sto in sto jezikih, se razpleta in se zopet končno združuje iz razčlenjene fuge v enoten zbor, ki poudarja, da smo vsi Njegovi.

Med vso to množico, ki stoji pod Golgote, pa se oglasi mehak, nedolžen glasek: "Kdo pojde na goro Gospodovo in kdo bo stal v njegovi slavi?" Še bolj nežno odgovarja v lepem spevu nekje visoko zbor angelov: "Kdor je nedolžnih rok in čistega srca, kdor ne prisega na prevaro. Ta prejme blagoslov od Gospoda in usmiljenje od Boga Rešenika."

Otroci so se medtem povzpeli na goro in molili ter v mehkih gibih simbolizirali hrepenenje in nedolžnost

svojih src. Ko ljudstvo sliši glas z neba, pošlje drugo skupino nedolžnih dečkov z vriskajočimi trombami v rokah k svetišču, ki je na gori. Pod goro pa doni mogočna pesem: "Dvignite glave, odpro naj se večne duri, da vstopi Kralj veličastva!" Izza tempeljskih vrat vprašujejo duhovni: "Kdo je Kralj veličastva? Ali ga poznate in ali se zavedate, h komu greste?" Medtem je narod opral in očistil svoje duše, zato pogumno odgovarja: "Poznamo ga, to je Gospod, silen in mogočen, Gospod nad vojskami." Skupina mladih vojščakov vre na goro: vedri so, polni ognja, vse okrog doni mogočen zbor, ponavljajoč v sunkovitih valovih: "Dvignite, vrata, svoje glave!" Krasna slika! Vse hrepeni, vse hiti, deklice, dečki, mali vojščaki, ogromen zbor . . . zdi se, da morajo počiti zapahi svetih vrat pod to silo. In zopet nov val. Ves svet se je razgibal, vse poje, vse vpije in prosi in moli: "Odprite se vrata, priidi Kristus, pusti nas k sebi!"

Orjaška vrata se odpro. Izza njih zablesti veličastna notranjščina svetišča in v ozadju zažari oltar. Šest mučencev v rdečih haljah tvori menzo, šest sneznobelih devic z lučkami v rokah – to so svečniki na oltarju; dva keruba, kot ona iznad skrinje zaveze, oklepata tabernakelj. Nad njima je Kristus z razpetimi rokami, ves v zlatu, s kraljevsko krono na glavi. Kot zmago-slavni kralj Melkizedek daruje kruh in vino, svoje telo, svojo kri. To je živ oltar in ves narod, vsa dvorana, živo svetišče po besedah apostola Petra: "Dajte se sami vzdati kot živi kamni v duhovno stavbo!" Ob rahlem zboru "Svet, svet, svet si Gospod, blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem" se topi sleherno srce. "Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, bodi nam luč, bodi življenje našega življenja!" Kristus razpne roke: "Kdor je v meni in jaz v njem, ima večno življenje!"

Velika dvorana je postala živo svetišče, velika cerkev, vsi hočejo h Kristusu, vsi pojo, vsi molijo: "Mi smo tvoj narod, ti si naš Kralj!"

Akademija, ki je vseskozi simbolična, je bila kakor poveličanje evharistične misli in je zrasla v visoke vrhunce psalma in živega oltarja.

Prireditev je našla nepričakovan odmev in splošno priznanje v vsej naši javnosti. Trikrat so jo ponavljali, vsakikrat je bila dvorana polna. Obiskali so jo tudi številni odlični zastopniki uradov in oblasti, razni cerkveni dostojanstveniki in mnogo gostov iz krajev izven Ljubljane. Ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman se je mudil tiste dni na Gorenjskem na birmovanju. Pa so študentje vzeli avto in so ga šli vabit na svojo prireditev. Te vneme in pozornosti je bil zelo vesel in je njihovo prizadevanje in njihovo prireditev zelo pohvalil. Ves radosten se je v spremstvu študentov zopet vrnil takoj po prireditvi v Škofjo Loko, kamor ga je klicala visoka službena dolžnost.

Sr. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

VELIKONOČNI PRAZNIKI so spet za nami. Velika množica se je udeležila naših obredov in maše na cvetno nedeljo. Na veliki četrtek, petek in soboto bi bilo lahko več ljudi, saj je bil v cerkvi še prostor. Na velikonočno nedeljo so bile vse tri maše pri nas dobro obiskane, zlasti glavna ob pol desetih, ko je dosti rojakov stalo še zunaj cerkve in je naše versko središče izgledalo kot mravljišče. Razveseljiv je bil obisk rojakov pri vseh slovenskih službah božjih tudi po drugih krajih, kot so Figtree, Canberra, Brisbane in Newcastle (na belo nedeljo). Vesel bi bil, če bi rojaki pri tem še bolj zavzeto sodelovali pri petju, branju beril, napovedovanju prošenj. . .

BOG POVRNI vsem, ki ste za praznike pomagali na razne načine pri službi božji in raznih dejavnostih našega verskega središča in darovali v razne naše namene. Po drugi strani pa se mi zdi, da je zahvala z moje strani odveč. Saj se tudi starša ne zahvalujeta družinskim članom za pomoč, ki jo nudijo za vzdrževanje družinskega življenja. Otroci so to dolžni storiti. Tudi pri naši verski skupnosti je tako: kar dobrega storimo za skupnost, pomagamo s tem samim sebi, saj je vse "naše". Patra in sestra ne nabirajo ničesar zase, ampak za skupnost. Vsi smo lahko ponosni na to, kar smo doslej dosegli. Enako pa moramo biti vsi do zadnjega zavzeti za naloge, ki nas še čakajo, da jih skupno rešimo — po pregovoru: V SLOGI JE MOČ!

VELIKONOČNO SPOVED je opravilo lepo število rojakov. Sorazmerno pa je število premalo, saj jih je še veliko, ki te dolžnosti niso opravili že leta in leta. Težko jih razumem, česa se boje, da ne pridejo. Veliko lepše bi potekali njih dnevi in meseci, če bi

si po zakramentu sprave zagotovili mir vesti in začeli znova. Molimo zanje, da bi dobili notranjo moč in se podali v spovednico!

CVETU MEJAČU iskrena hvala, da nam je napravil podobo bičanega Jezusa, privezanega k stebru. To njegovo umetniško delo ste videli na veliki četrtek pri stranskem oltarju, v "ječih". Za božji grob pa nam je g. Mejač napravil podobo Jezusa v grobu. Zanimivost te slike je, da je za ozadje pogled iz groba v naravo. Tako ima vsak vernik pred sliko občutek, da je z Jezusom v grobu. Do izraza pride simbolizem slike, da vsi pričakujemo vstajenja.

BARVNO TELEVIZIJO je na letošnjem "Pirhovanju" zadela gospa Ivanka Jakopič iz Merrylandsa in ji čestitamo. Bila jo je vesela, saj doslej barvne TV še ni imela. Hvala vsem, ki ste podprli to našo akcijo in kupili kar precej srečk, oz. pri njej sodelovali s prodajanjem srečk. Čisti dobiček je šel na odplačilo posojila, ki pride na vrsto vsako leto v marcu in septembru. Naj omenim, da so se obresti na posojilu dvignile na 17 in tri četrte %. En vzrok več, da se dolga čim prej znebimo. Za to pa je nujno potrebno vaše razumevanje. Že sedaj moramo misliti, kako bomo do septembra zbrali 8,300.— dolarjev obveznega odplačila, pa še čim več dodali, da bo vsota dolga manjša.

BETONIRANJE cerkvenega dvorišča je bilo opravljeno deloma že pred prazniki in končano v tednu po veliki noči. Delo je prevzel Toni Colnarič s svojimi delavci. Za naše središče je velika pridobitev, ki je bila zelo potrebna. Pesek je bil skušnjava za otroke, da so se z njim obmetavali, marsikatera gospa pa si je na pesku pokvarila pete na čevljih. — Zdaj je naša skrb, kako bomo plačali račun za opravljeno delo. Toni nam bo res dal najnižjo ceno, ki je mogoča, pa je že cena samo za material precej visoka. Hvala vsem, ki so v ta namen že darovali na "Pirhovanju", ostalim pa se priporočam.

ŠMARNICE bomo imeli v maju vsak konec tedna, to je v petek in soboto ob sedmih zvečer, v nedeljo pa pri službi božji ob pol desetih. Poslušali boste evharistična šmarnična premišljevanja KRUH VSEH KRUHOV, ki jih je sestavil mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej. Razlog za evharistične šmarnice je v spominu na evharistični kongres, ki ga obhajajo v domovini. Pomagale naj bi v nas obuditi večjo zavzetost za sveto mašo, obhajilo, češčenje Najsvetejšega itd. Slovesni začetek šmarnic bo pri nas v četrtek, 1. maja, ob sedmih zvečer. Ta dan je praznik sv. Jožefa Delavca.

MAJSKO ROMANJE v Wollongong bo v nedeljo 4. maja. Najeti avtobus bo odpeljal izpred cerkve ob eni uri popoldne. Ob štirih bo v slovenski cerkvi v

Figtree šmarnična pobožnost združena s sveto mašo.
- V Figtree bodo šmarnice vsako sredo v maju ob sedmih zvečer, združene s sveto mašo.

MATERINSKO PROSLAVO bomo imeli v Merrylandsu na nedeljo 11. maja. Pri maši se bomo spomnili vseh živih in pokojnih mater, nato pa praznovanje nadaljevali v dvorani, kjer bo nastop otrok in piknik. Za delo je na vrsti druga skupina.

12. MLADINSKI KONCERT v priredbi slovenskih verskih središč bo letos v soboto 6. septembra ob štiri pop. v dvorani bratov maristov (Marist Brothers College), Pearce (Canberra), A. C. T. Mladince, posameznike in v skupini, vabimo k prijavi za nastop. Starost nastopajočih naj bo najmanj 13 let, le v skupini je lahko tudi kateri, ki te starosti še ni dosegel. Točka nastopa naj ne bo daljša od deset minut, da se predstava ne zavlече predolgo.

Prijava posameznika ali skupine naj obsega imena nastopajočih ter starost (najmanj 13 let!) in seveda naslove pesmi (z imenom avtorja), s katerimi želite nastopiti. Čimprej se prijavite za nastop, tem bolj je gotovo, da izbrana pesem še ni na sporedu. V služaju, da je pesem že kdo prijavil, bo treba pesem zametati. Čas za prijavo bo zaključen s koncem julija.

Vaja za nastop bo v dvorani na dan koncerta ob desetih dopoldne. Udeležba na tej generalki je obvezna.

Za prenočišče v Canberri naj vsak posameznik oz. vsaka skupina sama poskrbi. Po naših informacijah je najcenejši motel **CAROTEL MOTEL**, Federal Highway, Watson, A. C. T., telefon 062-41-1377. Tam že vedo za nas kot **SLOVENE YOUTH CONCERT GROUP**. Vendar se mora vsak posameznik (oz. naj store to vodje skupin) prijaviti, povedati število oseb in plačati depozit. Cenik raznih prenočišč je objavljen na drugem mestu te številke MISLI.

Da smo si torej na jasnem in se izognemo zmešnjavi: prijave za nastop na koncertu pošljite na eno verskih središč (Sydney, Melbourne ali Adelaide) najkasneje do konca julija, prijave za prenočišče pa napravite sami pri omenjenem motelu (povejte, da ste v slovenski koncertni skupini) ali kjer koli želite.

Gostitelj koncerta je Canberro slovensko društvo - v njegovi dvorani bo na večer koncerta tudi družabna prireditve.

Naslednji dan, v nedeljo 7. septembra, bo v farni cerkvi Red Hill slovenska služba božja, pri kateri boderkvi do izmenoma prepevale mladinske pevske skupine.

CANBERRA ima slovensko mašo v maju in juniju po dvakrat na mesec, na prvo in tretjo nedeljo, rorej: 4. in 18. maja ter 1. in 15. junija. Tudi čas bo spremenjen - po ze večkrat izraženi želji: vsakič ob

10.30 dopoldne, razen, če bo posebej drugače objavljeno. V juliju pa bo služba božja spet redno na tretjo nedeljo, to je 20. julija ob 10.30 dop.

WAGGA-WAGGA ima slovensko službo božjo v nedeljo 11. maja, tokrat že ob 11.30 dopoldne v sestrski kapeli na Mt. Erin.

FIGTREE ima v maju poleg redne službe božje na drugo in četrto nedeljo (11. in 25. maja, vsakič ob petih popoldne) tudi **majsko romanje**, 4. maja ob štiri popoldne. Šmarnice z mašo pa bodo vsako sredo ob sedmih zvečer.

BOGOSLOVNI TEČAJ, ki se ga nameravam udeležiti v Canberri, bo trajal od 22. aprila do 16. julija. Ves ta čas bom odsoten iz Merrylandsa in bo imel vse dejavnosti in opravila medtem na skrbi p. Ciril. Priporočam se vam v molitev, da bi mi tečaj koristil in bi se v tem času duhovno ter telesno okreplil. En teden med tečajem je odmerjen tudi za duhovne vaje. Vseh se bom spominjal v svojih molitvah.

KRSTI - Benjamin James Obid, Blacktown, NSW. Oče Frank Obid ml., mati Desley Leonard. Botra sta bila Steven Leonard in Rosa Tovell. - Merrylands, 8. marca 1986.

Mathew James Loon, Granville, NSW. Oče John Anthony Loon, mati Majda r. Špiclin. Boter je bil Tone Špiclin. - Merrylands, 8. marca 1986.

Rachel Renee Smith, Quakers Hill, NSW. Oče George, mati Veronika r. Polak. Botra sta bila Peter Režek in Tania Polak. - Merrylands, 31. marca 1986.

Andre Jousseff Elbaghd, Cecil Park, NSW. Oče Sami, mati Zvezdana r. Lorber. Botra sta bila Haykal Elbaghd in Francis Corso. - Cerkev Naše Gospe Libanonske, Harris Park, NSW, 9. marca 1986.

Malčkom, staršem, botrom in njih družinam iskrene čestitke!

POROKA - Linda Brala, Cabramatta, Prairiewood, NSW. Rojena v Liverpoolu, krščena v Cabramatti kot hčerka Mateja (po rodu iz Zadra) in Angele r. Grlj (doma iz Harij), in **Milenko Hropić**, rojen v Sydneyu kot sin Anteja (iz Lastova) in Marije (iz otoka Paga). Priči sta bila Mihael Marasović in Ana Rukavina. - Cabramatta, 8. februarja 1986.

POKOJNI - V četrtek 6. marca 1986 je v Sydneyu umrl **FRANC ZAGORC**. Našli so ga na cesti v mlaki krvi. Policija je izjavila, da je bruhal kri in umrl. V kolikor sem mogel zvedeti, je bil pokojnik rojen v Ravnah nad Litijo 5. decembra 1934. V Avstralijo je prišel leta 1959. Bil je v Coober Pedy, S. A., kjer je iskal opale, nato pri UTAH podjetju pri gradnji hidrocentrale v Snowy Mountains. V domovini je bil

pred odhodom zaposlen v trboveljskem rudniku. Bajе ima doma še tri brate in eno sestro. Tu v Avstraliji ni imel svojcev in tudi sredstev ne, zato mu je krščanski pogreb oskrbelo naše versko središče. Za pokoj njegove duše je bila v naši cerkvi 12. marca maša zadušnica, pokopan pa je bil 18. marca na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

V sredo 12. marca 1986 zjutraj je izgubil življenje v avtomobilski nesreči UMBERTO PAPAGNA. Nesreča se je zgodila na New England Highway-u blizu kraja Whittingham. Berto je bil rojen 9. decembra 1932 v Trstu v družini Francesca in Kristine r. Palmieri. Bilo je sedem otrok, štiri fantje in tri dekleta. Berto je prišel v Avstralijo leta 1955. Dve leti pozneje se je poročil z Valentino Baša. Poleg nje zapuščča tudi sina Franka, ki ima 26 let. Pokojnik je bil najprej zaposlen pri sekanju trstike v Queenslandu, delal je tudi na železnici, pozneje je prevažal mleko, zadnjih deset let pa je bil pri Electricity Commission of NSW. Bil je človek veselega značaja in je prav vsakega, ki se je z njim srečal, znal spraviti v dobro voljo. Bil je tudi vedno pripravljen pomagati, četudi je to zahtevalo od njega žrtev. Z ženo je rad prihajal v slovensko cerkev k sobotni vigilni maši, ali pa sta prišla v nedeljo. Tudi ni bilo večera, da bi ne opravil večerne molitve. — Pogrebno mašo smo imeli pri Sv. Rafaelu v ponedeljek

17. marca, pokopan pa je bil na livadnem pokopališču "Pinegrove".

V četrtek 13. marca letos je v Ioverpoolski bolnišnici umrl v starosti 77 let IVAN KATRINKA. Po rodu je bil iz Subotice. Žena Ana mu je umrla lansko leto. Zakonca Katrinka sta imela pred leti na stanovanju več samskih fantov in sta skrbela zanje kot oče in mati. Ti fantje s svojimi družinami so se izkazali hvaležni ter so prišli na pogreb, ki je bil v ponedeljek 17. marca s sveto mašo v naši cerkvi. Pokopali smo pokojnika na pokopališču Rookwood. Pogreb je organizirala družina Lukežič in tudi poskrbela za pokojnika svete maše.

Na isti dan, 13. marca, sta tragično umrla zakonca DURA in MARIJA CSONDOR. Mož je bil star 53 let, žena Marija r. Horvat pa 51. Po rodu sta bila oba iz Dobrovnika pri Lendavi. Zapuščata hčerko Marijo (17 let) in sina Johna (15 let). Pogrebna maša je bila v Peshurstu, pokopana pa sta bila v Rookwoodu.

Pravkar sem zvedel, da je 11. aprila 1986 v bolnišnici v Wollongongu umrl RUDOLF PODBEVŠEK v starosti 58 let. Več podatkov o pokojnem pa bo v prihodnji številki.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnih naše iskreno sožalje. Ne pozabimo jih v svojih molitvah!

P. VALERIЈAN

VELESILA

Dolžnost brez ljubezni vodi v nevoljo.
Odgovornost brez ljubezni vodi v brezobzirnost.
Pravičnost brez ljubezni vodi v trdoto.
Resnica brez ljubezni vodi v obsojanje.
Vzgoja brez ljubezni vodi v nasprotljivost.
Pametnost brez ljubezni vodi v premetenost.
Prijaznost brez ljubezni vodi v hinavščino.
Strokovno znanje brez ljubezni vodi v svojeglavost.
Oblast brez ljubezni vodi v nasilnost.
Čast brez ljubezni vodi v napuh.
Posest brez ljubezni vodi v lakomnost.
Vera brez ljubezni vodi v fanatizem.

Gorje tistim, ki skoparijo s tem čudovitim darom — z ljubeznijo!
Sokrivi so, da se svet uničuje z zastrupitvijo samega sebe.

Kaj je cilj življenja, če ne znaš ljubiti?
Odtoklo bo v večnost brez izpolnitve tega, za kar je bilo ustvarjeno. . .

Pesem dveh src

roman

(Enaintrideseto poglavje: PRAVA LJUBEZEN
NIKOLI NE UMRJE)

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

Tedaj sem pomislila, da bi vam na sebi prihranila grenko razočaranje v prihodnosti, če odločno odbijem srečo, ki se mi je ponujala... Zdaj poznam moč vaše ljubezni in zdaj tudi zame ni nič več važno, če nisem lepa. Takrat pa sem menila, da je moje ravnanje pravilno in pametno in odločila sem se, da vam rečem ne, čeprav mi je srce krvavelo.

Verjemite mi, še slutila nisem, kaj bo to pomenilo za vas! Mislila sem, da boste kaj hitro prešli h kaki drugi ljubezni. Govorim iskreno, Garth, mislila sem, da bom zaradi tega trpela samo jaz!

Vsiljevalo se mi je vprašanje, kako naj vam rečem ne. Če bi vam navedla pravi razlog, sem vedela, da me bi skušali prepričati, da se motim. Tedaj sem se v strahu, da ne popustim, odločila za laž. Ne opravičujem se, ne branim se, čisto preprosto se vam izpovedujem, ker zapam v vašo velikodušnost, ki bo vsekakor priznala, da vas nobena druga zavrnitev razen, da ste še otrok, ne bi odgnala od mene. O, ko bi vedeli, kako je uboga Jane zaradi tega trpela!

Ko bi jo videli, ko je ostala sama v tisti cerkvi! Kako vas je klicala, kako je jemala nazaj svoje besede, kako je obljubljala vse, kar hočete, kako je umirajoč od hrepenjenja vlekla na ušesa, če bo zaslišala vaš korak, ko se vračate! Toda moj Garth ni mož, ki bi pri vratih čakal na muhe neke ženske!

Moje zdravje se je zaradi tega tako skrhalo, da me je sir Deryck poslal na pot po svetu, da vse skupaj pozabim. V nepokvarjenem ozračju in v novem okolju sem na življenje začela gledati bolj zdravo. V marcu sem v Egiptu prišla do sklepa, da mi ni več živeti brez vas. Čutila sem tako potrebo po vaši ljubezni, tako hrepenenje, da vam poklonim svojo ljubezen, da sem sklenila vkrcati se na prvo ladjo in se vrniti k vam.

In prav tedaj, moj ljubi, sem zvedela za vašo nesrečo. Napisala sem vam pismo, v katerem sem vas prosila za dovoljenje, če smem prihiteti k vam, toda moja prošnja je bila zavrnjena. Zdaj seveda lahko rečete: 'Ni mi zaupala, ko sem videl, zdaj ko sem slep, se pač nima ničesar bati,

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$71.— Stanko Ferjančič; \$44.— Marjan Lauko; \$34.— N. N.; \$25.— Neva Durlak; \$24.— Jože Potočnik; \$22.— Ernest Rutar; \$18.— Miša Lajovic; \$17.— Vlasta Klemenčič; \$16.— Roman Uršič; \$14.— Terezija Kaiser, Andrej Udovič, Lubi Pimat, Silva Jereb, Dr. Stanislav Frank, Erika Crljen, Antonija Šabec, Ivan Troha, Ana Lešnjak, Irma Ipavec, Viktor Matičič, Drago Tomac, Ivan Hozijan, Pavle Letnar; \$11.— Ida Turk; \$10.— Jože Barbiš, Frančiška Vekar, Julijana Smole, Lojzka Feguš, Drago Jakovac, Stanko Šajn, Slavko Hrast, Magda Hreščak; \$9.— Wilhelm Wetzel; \$8.— Vladimir Ferluga, Olga Mezinec, Mario Svetina, Anton Skok; \$7.— Marija Dekleva; \$6.— Anton Pasič, Ivan Nadoh, Angela Chambers, Karolina Čargo; \$5.— Herman Muster, Adriana Stepančič, Tine Kramar; \$4.— Rudolf Vitez, Tone Švigelj, Alma Štefanič, Frank Flisar, Kristina Tomažič, Petrina Pavlič, Jakob Urbančič, Mira Pintar, Stan Znidarič, Ivanka Anghel, Ana Lipovnik, Franc Pejovnik, Martin Šuštar, Franc Janežič, Anica Mukavec, Rudolf Plavčak, Milan Gorišek, N. N., Ida Migliacci, Janez Primožič, Matilda Oravec, Rozalija Cencič, Angela Povh, Ana Kalc, Tone Tukšar, Anton Iskra, Frančiška Gramc, Franc Juha, Peter Slana, Miroslav Bole, Peter Tomšič, Peter Belc, Ivanka Kuzmanovič, Jožica Mohorko, Rožica Pirc, Alojz Ludvik, Anka Brgoč, Milka Tomažič, Anton Volk, Albina Dekleva, Helena Popovič, Angelo Bajt, Albina Konrad, Milka Zanier, Leopold Dejak, Pavlina Božič, Vinko Jager, Drago Grlj; \$3.— Danila Paulič, Dore Kavčič; \$2.— Anton Pirnar, Anica Buchgraber, Anton Smrdel, Peter Bizjan, Valerija Pančur, Ivo Leber, Helena Van de Laak, Adam Klančič, Janez Kern, Anton Muha; \$1.— Jožef Partl.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$500.— N. N.; \$200.— C. Š.; \$100.— N. N.; \$65.— K. A.; \$50.— Druž. V. Matičič, Janez Burgar (za avto p. Huguonu); \$40.— Druž. L. & B. Brodnik,

V gorenjski vasi

Peter Šarkan; \$30.— Malči Šoštar, druž. Jože Krušec (namesto venca na grob Eriku Špehar); \$20.— Anton Kristan (za lačne), Antonija Šabec, Anton Cevc (za lačne), Ivanka Bajt z družino (namesto velikonočnih voščil znanec), druž. Jože Krušec (namesto venca na grob Mariju Furlanu), Frančiška Uršič (za lačne); \$10.— Julijana Šajn, Lidija Bajt (za lačne), Jože Oblak (za lačne), Frančiška Butinar (za lačne), Ivanka Študent (za lačne); \$5.— Jožef Štemberger.

MATERI TEREZIJ V INDIJO ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$89.— nabirka velikega četrtka za uboge v sydneyški slovenski cerkvi; \$21.— Toni, Marija, Brigita in Lojzek Brodnik za lačne otroke namesto pirhrov; \$20.— Olga Todorovski (za lačne), N. N., N. N. (za lačne); \$10.— N. N. (za lačne).

ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV:

\$10.— Druž. S. Boelckey.

**VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!**

zato prihaja!'' Garth, lahko rečete to, vendar to ne drži! Pred nedavnim sem dobila neizpodbitne dokaze, da sem se motila in da bi vam takrat morala popolnoma zaupati, toda o tem kasneje...

Vse, kar vam lahko povem, je tole: ko bi vaše lepe, sijoče oči mogle gledati, bi videle ženo, ki je brez pridržka vaša, brez sleherne skrite misli. In četudi bi se v njeni duši oglašil kak strah zaradi njenega obraza ali zunanje podobe, bi si preprosto rekla: 'Moj obraz in moja podoba sta ugajala njemu, nimam se ju pravice sramovati, ker ne pripadata več meni, ampak njemu'.

Vse je zdaj odvisno od enega samega pogoja: ali mi morete odpustiti? Če morete, bom takoj prihitela. Če mi ne morete odpustiti, se bom pokorila.

Toda, dragi moj, srce, na katerem je enkrat že počivala vaša glava, bije edinole za vas. Če ga potrebujete, ga ne odbijajte.

Če hočete, da pridem, napišite lastnoročno samo ti dve besedi: 'Odpuščam vam' in brž bom pri vas. Tajnici ne narekujte nobenega pisma, zakaj tega ne bi mogla prenesti. Napišite preprosto, če morete to iskreno storiti, 'odpuščam vam' in ti dve besedi pošljite njej, ki si drzne podpisati se z

vaša žena.«

Ko je sestra Rosemary prenehala z branjem, je v sobi zavladal popoln mir. Odložila je pismo in čakala.

Po kratkem premoru je Garth dvignil glavo.

»Od mene zahteva, da storim nekaj nemogočega!« je izdaval.

In njegov ves skrčeni obraz je zgladil neki čuden nasmeh.

Jane je v obupu pritisnila obe roki na svoje prsi.

»Ali ne morete napisati 'odpuščam vam'?« je vprašala sestra Rosemary drhte.

»Ne,« je dejal Garth, »ne morem. Sestra, dajte mi list papirja in svinčnik!«

Sestra Rosemary mu je oboje položila tako blizu, da je lahko dosegel z rokami.

Garth je prijel svinčnik, tipaje poiskal papir, z levo roko poiskal rob lista, s prsti desnice otipal sredino lista in z veliki, lepo čitljivimi črkami napisal dve besedi.

»Ali je čitljivo?« je odgovoril še preden se ji je iz oči vrl pravi potok solza, ki je zmočil papir in poplavlil Garthove črke.

Namesto »odpuščam vam« je namreč Garth napisal »ljubim vas«...

»Ali lahko to takoj odnesete na pošto?« je vprašal Garth z zamolklim glasom. »Ona bo takoj prišla... Oh, moj Bog, ona bo prišla! Če pismo odpotuje nocoj, bo ona morda pojutrišnjem že tu...«

Sestra Rosemary je pobrala Janino pismo in s skoraj nadčloveškim naporom ji je uspelo povedati: »Gospod Dalmain, pismo ima tudi post scriptum. Miss Champion je pripisala: 'Pišite v hotel Palace v Aberdeen'.«

Garth je kar skočil pokonci.

»V Aberdeenu?« je vzkliknil. »Jane je v Aberdeenu! To vendar pomeni, da lahko pride sem že jutri, če jutri zjutraj dobi ta list! Jane! Jane! Draga sestra Rosemary, ali slišite? Jane bo jutri že tu! Oh, vi ste vse preveč Angležinja, da bi razumeli moje slutnje! Margery pa je škotske krvi kot jaz, zato je vedela, da imam prav... Miss Gray, ali lahko gre to pismo takoj na pošto?«

»Odnesem ga sama, gospod Dalmain,« je odgovorilo dekle. »Vesela bom, ker se bom tako lahko še sprehodila. Nazaj bom zagotovo že pred čajem.«

Ko je prišla na pošto, ni poslala papirja z Garthovimi črkami, kajti skrit je bil na njenem srcu.

Namesto tega pisma je poslala dva telegrama. Prvi je bil namenjen vojvodinji meldrumski in naslovljen v hotel Palace v Aberdeenu: »Vsekakor pridite nocoj z vlakom ob 17.30.« Drugi pa je bil odposlan siry Deryck Brandu v London in se je glasil: »All right! Pridite čimprej!«

/Nadaljevanje sledi/

Učite svoje otroke spoštovati zemljo!

Dopovedujte svojim otrokom, da je zemlja polna življenja naših prednikov, da je zemlja naša mati!

Kar se dogaja z zemljo, se dogaja z otroki zemlje.

Človek ni stkal mreže življenja — on je samo skromna nitka v njej.

Kar počne z mrežo, počne s samim seboj.

Ko boste pokvarili zadnjo reko, ujeli zadnjo ribo in posekali zadnje drevo,

še le takrat — in to je usodno — boste opazili, da svojega denarja ne morete jesti...

(Indijanska modrost)

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 22 JUNIJA 1986
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

Utrinki praznovanja velikega tedna. Tudi letos je prišlo za veliko noč v našo cerkev večje število rojakov kot ob drugih prilikah. Prepričan sem, da je vtis ostal globoko v srcih. Veliko noč po naših domačih običajih je moč doživeti le v slovenskih verskih središčih. To leto smo imeli srečo, da je bil med nami Franci Rajk iz N. S. W., prvak v metanju kopija in tudi odlični pevec: s svojim čudovitim glasom je zapel Alelujo, ki je popestrila bogoslužje vstajenja. Njemu in seveda našemu pevskeemu zboru pod vodstvom g. Jožefa Šterbenca, ki je med mašo prepeval velikonočne pesmi, gre velika zahvala. Seveda se je tudi mladina posebej odrezala: na cvetno nedeljo, veliki petek in na veliko soboto je pod vodstvom Rosemary Poklarjeve skrbela za bogoslužje božje besede.

Na cvetno nedeljo popoldne smo obiskali ostarele in bolne. Napravili smo dve skupini, saj bi bila ena skupina prevelika, obenem pa so razdalje takšne, da bi nam zmanjkalo časa. Mislim, da se ob teh prilikah vsi veliko učimo. Ti obiski nas povezujejo in vzbujajo odgovornost drug za drugega. V imenu ostarelih in bolnih mladim hvala za obisk in sodelovanje.

Mladinsko srečanje – veroučna ura je vsako drugo nedeljo v mesecu za mlajšo skupino in vsako tretjo nedeljo v mesecu za starejšo skupino. Zbiramo se ob šestih zvečer v misijonski rezidenci. Vabljeni!

Slovenska šola pa je vsako soboto popoldne od 3 do 5 ure, prav tako v dveh skupinah. Vsi, ki se zanimajo za pouk slovenskega jezika, prigrasite se v našem verskem središču ali pa dr. Stanislavu Franku, ki že enajst let požrtvovalno dela za našo skupnost.

Rojake v Whyalli bom obiskal v četrtek 15. maja. Popoldne ob petih bomo imeli slovensko mašo pri Zrimovih. Vsi ste prisrčno vabljeni!

Slovenska radijska oddaja v priredbi verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu, zvečer

ob osmih, na etnični radijski postaji 5 EBI FM. Vsi vabljeni k poslušanju in sodelovanju!

Dne 4. maja popoldne ob treh bo MARIJANSKA PROCESIJA na zemljišču nadškofijskega semenišča sv. Frančiška Ksaverija, Rostrevor. Tudi mi smo vabljeni, da se kot narodna skupnost v čim večjem številu tega srečanja udeležimo. Posebej vabljene narodne noše. Naj bi ta dan nobena ne ostala v omari! – Nebeško Mater Marijo bomo posebej prosili za mir na svetu, za naše družine in našo skupnost.

Nedelja 11. maja bo praznik naših mater. Pri maši se bomo posebej spomnili vseh pokojnih in živih mater. Mladi pripravljajo kratek spored, ki bo po maši v cerkvi. Zbrali bomo tudi "mater leta" naše skupnosti. Potem bomo v veselem razpoloženju nadaljevali v lopi za cerkvi.

V torek 18. marca letos se je v Whyalli smrtno ponesrečil ALOJZ KLEMENČIČ, ki je bil s svojo ženo Majdo na obisku pri svakinji (ženini sestri) Zrimovi Marti. Komaj nekaj dni pred zaključkom počitnic in odhodom je utonil v morju. Pokojnik je bil rojen 27. maja 1932 v Ljubljani, kjer je bil zaposlen kot grafik, živel pa je s svojo družino v Mengšu. Poleg žene zapuščča štiri otroke.

Maša zadušnica je bila za pokojnega Alojza v naši cerkvi 21. marca. Poleg svojcev so se zbrali tudi prijatelji in znanci družine Zrim iz Whyalle, ki so v teh tednih srečali pokojnika. Zemski ostanki so bili upepeljeni v Enfieldu in žara s pepelom oddana ženi Majdi, ki jo je v soboto 22. marca odnesla s seboj v Melbourne. Naslednji dan je z njo odletela domov, kjer bo pepel položen v domači grob.

Družini Klemenčič in Zrimovim v imenu naše slovenske skupnosti iskreno sožalje ob nenadni boleči izgubi, pokojnega Alojza pa priporočam v molitev. Naj počiva v miru božjem!

P. JANEZ

Morda bom bolj prepričljiv z besedo urednika Ameriške domovine v uvodniku dne 21. junija 1985 pod naslovom "Slovensko beračenje". Dr. Rudolph M. Susel piše med drugim:

"Pretekli torek sem pisal o nedavno začeti pobudi v Kanadi, da bi tamkajšnji rojaki ustanovili novo društvo – "Meddruštveni odbor" –, ki naj bi imel dve začetni nalogi in sicer organiziranje gostovanja v Kanadi avgusta letos ansambla Lojzeta Slaka in tudi vodenje nabiralne akcije, katere namen je zbiranje sredstev – okoli \$ 100.000 – za nakup Ultra Zvok aparata, ki naj bi ga kanadski rojaki podarili Onkološkemu institutu v Ljubljani. Omenil sem pri tem podobno akcijo v ZDA, v kateri zbirajo rojaki in rojakinje \$ 55.000 za nakup aparata za srčne bolnike. Obe pobudi sta prišli iz Slovenske izseljenske matice (SIM), nista iniciativa tukajšnjih Slovencev. Označil sem to nabiranje s strani uradne slovenske vlade (kar v resnici je) kot "slovensko beračenje" in to 40 let po vojni, ko ima Slovenija dovolj denarja za gostoljubne sprejeme najrazličnejših podlih državljanov kot so libijski Kadafi in razni arabski in afriški posnemalci. Ubogih – na državni ravni – \$ 55.000 oziroma \$ 100.000 pa slovenska vlada le ne more najti, da bi si nabavila preproste aparate za zdravljenje lastnih ljudi! Kakšna sramota za današnji slovenski režim! Kakšno grobo izkoriščanje najplemenitejših čustev ameriških in kanadskih rojakov!"

Dalje pravilno poudari urednik dr. Susel, da "čeprav sta zdravstvena aparata koristna, to ni s strani SIM oziroma slovenske vlade poglavitni namen akcije. Gre v prvi vrsti za povezovanje čim več rojakov v čim enotnejšo skupnost, ki bo ali odkrito naklonjena režimu v Sloveniji in Jugoslaviji, ali vsaj ne bo "nenaklonjena" le-temu. V tem procesu uporabljajo načelo, ki

ga v Sloveniji in SFRJ imenujejo "diferenciacijo". Pouchna je pri tem tudi praksa "osvobodilne fronte" med drugo svetovno vojno. Takrat so slovenski komunisti proglasili vsakega, ki ni hotel brezpogojno sodelovati v OF, za narodnega izdajalca in ga izenačili z okupatorjem. In ga seveda likvidirali, če so le mogli. Sedaj vidimo isti proces "diferenciacije" med ameriški in kanadskimi rojaki, s to izjemo seveda, da do fizičnih likvidacij ne bo prišlo. Vendar bodo skušali ali neposredno ali posredno, prek svojih tukajšnjih sodelavcev, izolirati in očrniti tiste rojake, ki jim nasprotujejo. To sicer ni nova politika, prihaja pa zadnji čas le do jasnejšega in nasilnejšega izraza."

Upam, da je vse to dovolj jasen odgovor na Vaš "Kaj pravite?". Naj mu za konec dodam še en odstavek iz istega uvodnika v Ameriški domovini. Morda bo komu le dal misliti, kaj je dolžan svojemu narodu.

"Zavedni Slovenci, ki združujemo poleg čuta za slovenstvo v kulturnem smislu tudi zahtevo za politično demokratizacijo slovenskega političnega sistema, moramo imeti vedno v mislih, da je resnica na naši strani. Brez politične svobode ni nič. Zahtevati večstrankarski politični sistem tudi za Slovenijo, sistem torej, v katerem bi imeli Slovenci pravico do svobodnega odločanja na svobodnih volitvah, s to zahtevo bi moral soglašati vsak rojak in rojakinja. Ker pa naši "napredni" rojaki dobro vedo, da bi njih javno zagovarjanje takih splošnih principov pomenilo izključitev iz kroga "favoritiziranih" v očeh slovenskega režima, nočejo o tem nič slišati in se zavarujejo z izgovorom, da je to vprašanje za Slovence v domovini. Molčati morajo. Važnejše jim je, da so na dobrem glasu pri SIM, kot da javno poudarjajo osnovna ameriška in zahodna politična načela, ki so veljavna za vse narode sveta, skoraj v prvi vrsti za visoko razvit in civiliziran narod kot je slovenski."

Urednik

*Stalna je ljubezen naša, kot so gore naše stalne,
iskra kot so naši vrelci in kot reke srebrovalne.*

*Ko pa kdaj bi tvoje skale, stari Triglav, se razdrle,
pa bi naše čete vstale, tebe, Triglav bi podprle.*

*Ko pa kdaj bi tvoji vrelci, bistra Sava, usahnili,
pa bi srčno kri ti v strugo naškropili, natočili!*

/Janez Evangelist Krek/

IZ ARGENTINE je prišla tudi med nas nenadna novica, da je 7. marca umrl **Msgr. Anton Orehar**, vrhovni dušni pastir tamkajšnjih slovenskih izseljencev. Pokojnik je vsa povojna leta kot begunec storil veliko delo za naš izseljenski narod, tako na duhovnem kot tudi kulturnem polju. Povezoval je sedemnajst slovenskih verskih središč po širni Argentini, skrbel za tednik Oznanilo in mesečnik Duhovno življenje ter zlasti veliko truda vlagal v organizacijo slovenskega šolstva med argentinskimi rojaki.

Po rodu je bil **Msgr. Orehar Gorenjec**, rojen 13. junija 1910 v verni in številni družini v Predosljah pri Kranju. Lani je obhajal svojo zlato mašo še čil in zdrav. Nihče ni pričakoval, da bo zdaj tako nepričakovano zaključil svojo bogato življenjsko pot. Bog mu bodi Plačnik za vse, kar je dobrega storil Sloveniji v svetu!

DR. LUDVIK PUŠ je v januarju letos praznoval svojo devetdesetletnico. Kot emigrant živi v New Yorku in je Sloveniji v svetu znan kot neumorni javni delavec, pa tudi kot pisatelj strokovnih in leposlovnih del. Politično se je udeleževal pri Slovenski ljudski stranki in jo zastopal na več mednarodnih kongresih. Je član Slovenskega narodnega odbora in je kljub svojim letom še vedno zelo aktiven. "Ameriška domovina", pa tudi drugi izseljenski listi, objavljajo njegove politične komentarje, katerim se častitljiva starost pisatelja sploh ne pozna, tako odlični so po bistri in dosledni vsebini. — Dr. Puš je tudi dolgoletni naročnik naših "Misli", ki so v teku let objavile že tudi nekaj

njegovih člankov. Zato mu še toliko bolj iz srca čestitamo k visokemu jubileju in mu želimo še mnogo let zdravja ter božjega varstva!

50 LET DIRIGENTSTVA pa je praznoval nedavno bivši ljubljanski dirigent **Drago Šijanec**. Svojo glasbeno pot je nastopil leta 1935 z Radijskim orkestrom v Ljubljani. Po vojni se je izselil v Argentino in se kmalu zelo uveljavil na glasbenem polju. Kar 32 let je bil dirigent orkestra v Teatro Argentino v La Plati, nato tudi druge. Velikokrat je nastopal tudi v znamenitem gledališču Colón v Buenos Airesu. Leta 1954 je prav on ustanovil tudi prvo katedro za dirigiranje v Južni Ameriki. Za svoje delovanje je prejel precej javnih priznanj, med ostalimi Mozartovo odličje za pospeševanje glasbe tega velikega mojstra.

ITALIJANSKA družinska revija "Famiglia Cristiana" je sredi letošnjega postnega časa anketirala tisoč odraslih iz vse Italije. Osrednja vprašanja raziskave so bile temeljne postne dejavnosti: molitev, post in miloščina. Zaključki so kaj zanimivi.

Med anketiranci se dobra tretjina (36 %) redno udeležuje nedeljske maše, 46 % le občasno, 17 % pa nikoli. Velikonočno dolžnost (spoved in obhajilo) spolnjuje precej višje število, skoraj dve tretjini anketirancev (61,3 %), tega ne spolnjuje 25 %, nekateri (13 %) pa menijo, da se je ta zadeva "preživela". — Glede molitve pa velika večina anketirancev (79,3%) sodi, da je bistvena za krščansko življenje; za 16 % velja molitev za nebistveno, za "odveč" pa le 4 %. — Za večino (57,8 %) je postni čas še vedno priložnost za versko poglobitev in premislek, za druge (29 %) priložnost za družinsko srečanje, za 9 % vprašancev pa le začetek pomladanskega letnega časa. A samo 20 % vprašanih se drži postne odpovedi hrani in pijači, 10 % manj dosledno, 70 % pa post opušča. — Pri vprašanih posta je prišlo na dan: le 40 % anketiranih je kdaj slišalo o takoimenovanih telesnih in duhovnih delih usmiljenja (Jih, dragi bralec, še znaš?)

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

S QANTAS do Zagreba!

Dne 20. maja, 17. junija, 1. julija in 15. julija lahko letite s Qantas direktno do Zagreba, kar je ugodno zlasti za rojake, ki želijo obiskati svojce na Dolenjskem in Štajerskem. Nazaj se lahko vrnete tudi s Qantas in to po lastni želji: preko Rima, Frankfurta ali Beograda.

Če me ne dobite v uradu, me pokličite na dom pop. po 2. uri ali zvečer po 9. uri.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevoledu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čim prijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

**34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)**

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

ter samo 8 do 15 % bi se spomnilo vsaj katero izmed njih. Vzroki za to so v glavnem manjši poudarki teh vprašanj pri verski vzgoji, opustitev učenja na pamet pri verouku in podobno.

Vendar ljudje niso neobčutljivi za ta vprašanja, četudi so danes drugače izražena. Kar 95 % jih pravi, da spada k bistvu krščanskega življenja skrbeti za revne in potrebne. Da to redno delajo, odgovarja le dobra polovica (51 %), drugi le občasno (35 %), spet drugi (14 %) pa nikoli.

Statistika je marsikaj odkrila. Zlasti morda, da opuščanje nekaterih doslej veljavnih oblik vedno ne pomeni, da ljudje zavračajo tudi vrednote. Morda želijo, da so jim predstavljene na drug način, v širšem družbenem vidiku, ki jim zgovorneje pokaže odgovornost za druge in za svet okrog njih.

NAJSTAREJŠI katoliški duhovnik je danes na svetu Španec Alvaro Fernandez, ki ima že 105 let in še vsak dan mašuje v kraju Abres v Asturiji. Duhovnik je že 78 let, v svojem dolgem življenju je krstil okrog 6.000 ljudi in prav toliko tudi pokopal. Lani ob častitljivem jubileju (rojen je bil 8. decembra 1880) je prejel od papeža Janeza Pavla II. osebno pismo in v dar rožni venec.

"DRUŽINA IN NAROD" je naslov nedavno izdane knjige v ZDA, ki jo je napisal eden demokratskih senatorjev in bivši profesor za politične vede na univerzi

Harvard. Pisatelj s skrbjo zasleduje razvoj ameriške družine in opozarja na nevarnosti, ki prete ne samo ameriškemu narodu, ampak vsej zapadni civilizaciji. Več kot polovica ameriških otrok mladoletnih mater se rodi izven zakona. Če se razmere ne bodo popravile, bo čez deset let večina ameriške mladine, stare 17 let, izhajala iz razdrtih družin. Posledica je, da mnogo severnoameriških državljanov – in število samo še raste – živi z dohodki, ki spadajo pod mejo, katero je ameriška vlada odločila za "linijo revežev". Vsaj eden od štirih predšolskih otrok živi pod to mejo. Leta 1984 je bilo 61 % severnoameriških žena, večina neporočene matere, označenih kot revne.

Knjiga s svojimi odkritji zaprepašča, obenem pa zgovorno dokazuje, kako važna za zdravo rast naroda in njegovo blagostanje je ravno zdrava družina.

LANSKO LETO 1985 je zabeležilo doslej največ smrtnih žrtev letalskih nesreč: 1.958. Eno leto prej je bila številka znatno nižja: 224. Leta 1983 je bilo v zračnih nesrečah 1.078 mrtvih. Med njimi so žrtve sestrelitve južnokorejskega letala s strani sovjetskih lovcev. V letu prej, 1982, je umrlo v zraku 753 potnikov, leta 1981 je njih število 326, leta 1980 pa 812.

Če te številke primerjamo s številom žrtev avtomobilskih nesreč, je odstotek letalskih smrti prav za prav malenkosten. Kljub temu nas bolj pretrese novica o letalski nesreči kot pa avtomobilski.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

To je moje prvo pismo, ki bo natiskano v Kotičku – če ga seveda ne boš vrgel v svoj požrešni koš. Mama me straši, da ga ne bom nikoli bral v Mislih. Jaz pa le upam, da ne boš tako grd.

Mi živimo daleč na deželi in proč od Melbourn. Letos smo bili prvič za velikonočne praznike v mestu in nam je bilo zelo všeč. Bili smo pri teti Angeli in nas je peljala tudi k slovenski maši na prostem v Kew. To je bilo prvokrat, da sem pri maši na prostem. Sem mislil, da mora biti maša vedno samo v cerkvi. Bilo je zelo lepo, in kaj takega še nisem doživel. Kaj pa, če bi začelo deževati? (Marko, Marko, kakšen farmar pa si? Pa menda nisi iz sladkorja? - Op. strička.) Na srečo je bilo lepo vreme in moje skrbi so bile odveč.

Pa naj končam! Pozdravlja te Marko Lekan, 12 let, Orford, Vic.

Dragi striček! – Na obisku pri stricu v Sydneyu se spominjamo tudi Tebe in Ti pošiljamo cel koš pozdravov. Enako vsem Kotičkarjem, saj Kotiček vedno rad berem – z mamino pomočjo. Pozdravlja te Stan Horvat, ata in mama ter sestrici Ani in Tanja iz W. A.

DRAGI OTROCI!

Kam pa danes z Galerijo mladih? V Melbourne, k Urhovim v Surrey Hills, kjer je ata Janez že pred leti umrl in je mama Martina morala sama skrbeti za tri nedorasle deklice: Marjeto, Veroniko in Olgo. Vedno

PINGVINI

V BELIH SRAJCAH, ČRNIH FRAKIH
SE PRESTOPAJO PINGVINI.
RADI BI SE ZASUKALI
PO PLESIŠČU NA GLADINI.

A ČETUDI JIH PODPLATI
OD NESTRPNOSTI SRBIJO,
V BELIH SRAJCAH, ČRNIH FRAKIH
NA OBALI OBSEDIJO.

GIZDALINI SE BOJIJO,
DA BI ČEVlje SI ZMOČILI,
V BELIH SRAJCAH, ČRNIH FRAKIH
BOSI NAOBKROG HODILI.

Niko Grafenauer

sem jo občudoval, kako se je trudila in živela res le za svoje otroke. Danes ji ni žal: Samo najmlajša je še v šoli in pod maminim varstvom. Marjeta je graduirala (Science) na RMIT leta 1982, je srečno poročena in zaposlena na Statističnem uradu v Canberri, a študirati še ni končala. Naša slika pa predstavlja VERO-NIKO URH, katero bi rad danes posebej predstavil.

Pričela je v domači farni šoli (Holy Redeemer), nato pa nadaljevala na državni Canterbury Girls High School. Po maturi jo je zamikalo pravo in vpisala se je na pravno fakulteto melbournske univerze. Lansko leto je graduirala. Slovesnost podelitve diplom je bila 16. marca 1985 v univerzitetni dvorani. Kot pravnik je začela prakticirati v znani advokatski pisarni v East Hawthornu. (Zanimivo: ko je mama prišla v Avstralijo in je iskala delo, ga je našla pri istem odvetniku ter je do poroke služila njegovi družini.) Letos 3. marca pa je Veronika doživela še drugo uradno slovesnost: bila je "admitted to the Bar", kot pravijo v angleščini – zaprisežena in pripuščena, da polno močno izvršuje svoje odvetniško službo.

Veroniki čestitamo k lepim uspehom in ji tudi za bodočnost želimo vse dobro. In pa, da bi še večkrat lahko veselo vzkliknila: "Mama, jaz pa znam še slovensko! . . ." – kot nedavno ob obisku bratranca iz domovine, ko je v pogovoru z njim odkrila, da materinega jezika še ni pozabila.

ZA UDELEŽENCE letošnjega Mladinskega koncerta v Canberri, v soboto 6. septembra, ki tam nimajo poznanih družin, tu objavljamo naslov z najcenejšimi cenami: **CANBERRA LAKES CAROTEL MOTEL AND CARAVAN PARK**, Federal Highway, Watson, A. C. T., Telefon: 062 - 41 - 1377 (Poštni naslov: P. O. Box 21, Dickson, A. C. T. 2602).

CHALETs (s prho in straniščem): Večerja, postelja in zajtrk 17.— dol. — Postelja in zajtrk 14.— dol. — Samo postelja 11.— dol. — Malica (Cut lunch) 2.80 dol.

LODGES (Self Contained Units): Večerja, postelja in zajtrk 19.— dol. — Postelja in zajtrk 17.— dol.

LODGES (za dve osebi): Večerja, prenočitev in zajtrk 25.— dol. — Prenočitev in zajtrk 20.— dol.

CAMPING: Na osebo 2.60 dol. dnevno, skupinsko pa 2.50 na osebo dnevno.

Na nedelje in državne praznike je dodatek (surcharge) enega dolarja na osebo.

Kdor bo rezerviral prenočišče, naj pove, da spada k "Slovene Youth Concert Group", ki jo je prijavil P. Valerijan. Gornje cene so za skupinsko rezervacijo, sicer so dražje. — In ne odlašajte z rezervacijo predolgo, da vas kdo ne prehit. Takrat bodo šolske počitnice in bo potovalo ter nočevalo precej družin.

Naročniku N. N. odgovarja urednik: Vašega pisma nisem objavil, svetoval pa Vam bi, da ga pošljete osebi, kateri je po vsebini vsekakor namenjeno. Na Vaša vprašanja sem v glavnem odgovoril na prvi strani svoje melbournske tipkarije, več o zadevi nimam namenja razpravljati v tisku. Še tega, kar je v tej številki, ne bi napisal, če bi ne bilo pri stvari toliko lažnih govoric. Hvaležen sem Vam, ker jim niste nasedli in prepričan sem, da je še marsikdo istega mnenja kot Vi in jaz. Ker mi je bilo rečeno, da "bo takih primerov še več", bom vsekakor napravil potrebne korake, da jih ne bo. Menim, da imamo slovenski duhovniki, ki delujemo v Avstraliji, za to vso pravico. Iskren Pozdrav!

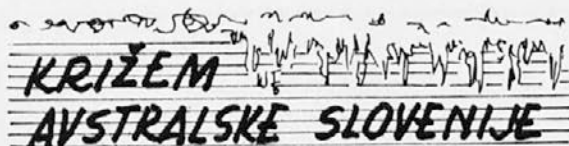
HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

NOBLE PARK, VIC. — Z žalostjo v srcu sporočam svojim znancem, da je dne 18. marca letos v moji rojstni domovini Argentini umrl dragi oče

FRANC ZORKO.

Zapustil nas je nepričakovano, v starosti komaj 62 let. Njegova smrt je težko prizadela našo številno družino, kakot gotovo tudi vso slovensko skupnost Buenos Airesa, saj se je oče udeleževal v javnem življenju in bil večletni predsednik Slovenskega doma v San Martinu.

Pokojni oče je bil rojen v Brežini pri Brežicah dne 5. decembra 1923, poročil pa se je z mojo mamo Ivanka r. Kržič v taborišču Senigalliji v Italiji in nato z njo emigriral v Argentino. Poleg mame in mene zapuščala še osem otrok in štirinajst vnukov.

Dragega očeta, ki ga zaradi razdalj žal nisem mogel spremiti na zadnji poti, smo pa zato zanj imeli mašo zadušnico v melbournski slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda, priporočam vsem v spomin pred Gospodom.

Tebi, nepozabni oče, pa iskrena hvala za vse, kar sem od Tebe prejel v življenju. Odpočij se v božjem miru in naj Ti bo lahka argentinska zemlja!

Peter Zorko z družino

WHYALLA, S. A. — Naj se spet oglašim iz naše tako oddaljene naselbine, topot z žalostno novico. Med nami se je zgodila nesreča, ki je v srcih vseh globoko odjeknila. Dne 20. februarja sta nas po dolgoletni želji obiskala iz domovine moja sestra Majda in njen mož Lojze Klemenčič. Prišla sta iz mojega rojstnega Mengša. Srečna sta bila med nami in številnimi znanci, saj sta bila povsod gostoljubno sprejeta. Mnogo lepega in zanimivega sta si ogledala v kratkem času. Ko pa so se počitnice že bližale koncu, je v to zemsko

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

srečo neusmiljeno posegla – smrt. Dne 18. marca je naš gost Lojze pri plavanju utonil. Lahko si predstavljate našo žalost, zlasti Majdino, ki je morala odpotovati domov sama: namesto z živim možem je nosila domov njegov pepel, da bo položen k počitku v domači zemlji. Pokojni Lojze je bil upepeljen v Adelaidi dne 20. marca, pogreb na pokopališču v Mengšu pa je bil 27. marca.

Tu v Adelaidi je pogrebne obrede opravil p. Janez ob udeležbi številnih rojakov. Naj se tu v imenu naše družine in tudi tako nepričakovano ovdovale sestre Majde iskreno zahvalim vsem, ki ste našega dragega Lojza spremili na zadnji poti, pomagali moji sestri preko težkih dni s sočustvovanjem in raznimi uslugami ter tudi z denarno pomočjo. Bog naj Vam vsem povrne! Posebej se v imenu sestre Majde zahvaljujem Vogrinovim v Doncastru (Vic.), Jožetu Klementu v

Whyalli ter Ančki Pirc v Adelaidi za moralno oporo in vse ostalo. Zahvala p. Janezu za molitve in tolažilne besede, enako p. Baziliju in sestram v Kew.

Pokojni Lojze zapušča poleg žene Majde v domovini še sinova Leona in Andreja ter hčerki Marto in Tano ter sestro in brata.

Še enkrat prisrčen Bog plačaj! vsem, ki ste nam ob tej nesreči stali ob strani in nam pomagali! – **Marta Zrim z družino.**

CARINA, QLD. – Proti mojemu običaju sem pomen s tem pismom in poravnavo naročnine. Čakal sem, če bo morda kdo mojih Mohorjanov poleg denarja za knjige dodal tudi naročnino za MISLI – pa so letos očitno sami izvršili to slovensko dolžnost. A glavni vzrok zakasnitve je bila moja nenadna bolezen. Zdravnik je odredil takojšnji prevoz v bolnišnico in sledila je operacija. Odstranili so že razlito slepo črevo in še nekaj z njim v zvezi in to morda "pet minut pred dvanajsto uro". V bolnišnici sem bil kake tri tedne. Operacija kolka leve noge me pa še čaka v teku letošnjega leta. – Tako vidite, p. urednik, vse pride na človeka z leti. (O, to pa dobro vem in tudi sam čutim, saj od našega Janeza nisem dosti mlajši! - Op. ur.) No, z božjo pomočjo bo vse premagano, saj sem drugače še kar priseben. (Janez, le korajžno! Kdo bo poročal iz Kraljičine dežele, če nam ti prehitro pobegneš na drugi svet? - Op. ur.)

Pozornost mi je vzbudil članek v prvi številki tega letnika MISLI: Ne odtuji se!, ki je vzlet iz drugega dela knjige Andreja Kobala "Svetovni popotnik pripoveduje". Meni jo je daroval pokojni Msgr. Kunstelj ob mojem zadnjem obisku pri njem leta 1979. To je odlično delo in bralca kar pritegne. Opisuje svojo življenjsko zgodbo, kako se je preprost slovenski priseljenc v ZDA povzpela do visokega čina v ameriški vojski. V tej službi je obletel domala vso zemeljsko skorjo, vključno Balkan med in po vojni. Tudi njemu se ima naša Ljubljana zahvaliti, da jo je izza kulis obvaroval letalskega uničenja, kot v knjigi sam pripoveduje. A zlasti zaključni članek "Ne odtuji se!" je kakor glas vpjočega v puščavi, naj se ne odtujimo materini govoric, kakor se ni on kljub vsem okoliščinam.

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Priporočljivo je, da imate rojstne-krste, poročne liste in dokumente o šolanju ter svoji strokovni izobrazbi uradno prevedene v angleščino.

SAVO TORY J.P.
TRANSLATOR, MEMBER F.I.T.

25/14 Kidman St., COOGEE, N. S. W. 2034
Tel.: (02) 66 57781

je uradno priznan tolmač in prevajalec
s 40-letno prakso.

Poslužite se njegove usluge po zmerni ceni!

nam. Danes je res vsega dovolj in preveč ter tako zape-
ljivo, da mnogi klecnejo in zatajijo, kdo so in odkod.
Še krstna imena spremeniti v angleško zveneča se mi
zdi osebno kaj neumestno. Le čemu in zakaj? Janez
ostane Janez, tako sem se vpisal v službi, bolnišnici,
na banki in drugod. No, ako pa me sami kličejo po
angleško, me pa tudi ne boli. . .

Ker je to moje prvo pismo tega leta, želim p. ured-
niku vse dobro, zlasti pa zdravja, da bi zmožl težino
dela in bi MISLI – pa četudi z zamudo – še dolgo
prihajale med nas. – Janez Primožič.

MT. GAMBIER, S. A. – V kraju nas zdaj ni veliko
Slovencev, zato pa vsi še bolj občutimo, če katero na-
ših družin obišče bolezen ali celo smrt. In smrt nas je
žal obiskala v ponedeljek 24. marca letos. V bolnišnici
je zaključil svoje zemsko življenje STANE SAJEVEC.
Pogrebno mašo smo imeli dva dni kasneje, v sredo, v
tukajšnji farni cerkvi, nato pa dragega rojaka spreml-
ili na zadnji poti.

Stanetov domači kraj je bil Videm - Krško, kjer je
bil rojen 15. julija 1934. Svojo zakonsko družico je
našel med gorenjskimi dekleti: na Jesenicah se je po-
ročil z Marijo Erlah iz Blejske Dobrave. V Avstralijo
sta emigrirala leta 1967 na ladji "Angelina Lauro".
Novi dom si je družina ustvarila v Mt. Gambierju, kjer
je Stanko delal v šumi pri podiranju drevja vse do svo-
je bolezni. Precej časa se ji je upiral, končno pa ji le
podlegel. Poleg žalujoče žene Marije zapuščča še dva si-
na, v rojstni domovini pa tri brate in sestro. Vsem iz-
rekamo iskreno sožalje, umrli rojak pa naj počiva v
božjem miru!

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

Da pa ne bom sporočal bralcem Misli samo žalost-
no novico, naj dodam še eno, ki nas navdaja s pono-
som in veseljem. Mt. Gambier Spastic Council je iskal
kandidatino za letošnjo akcijo Miss Australia Quest
in jo našel v devetnajstletnem dobrem dekletu sloven-
ske krvi: NADA MEZINEC je iz naše znane in zaved-
ne družine. Nada je sprejela, saj gre za dobro stvar: v
pomoč paralitičnim otrokom. Zdaj bomo pa videli,
kako jo bomo podprli. Ves Mt. Gambier, ne le tukaj-
šnji rojaki, ji želimo, da bi bila res izbrana za Miss SA.
Ne dvomimo, da je vredna, zato pa: Nada, obilo sre-
če! To bi bil oče Pepi ponosen nate, če bi bil še med
živimi! — Poročevalec.

* * *

"Moj ded ne razume nobene šale." — "Kaj je mož
tako resen?" — "Ne, ampak tako gluhi."

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

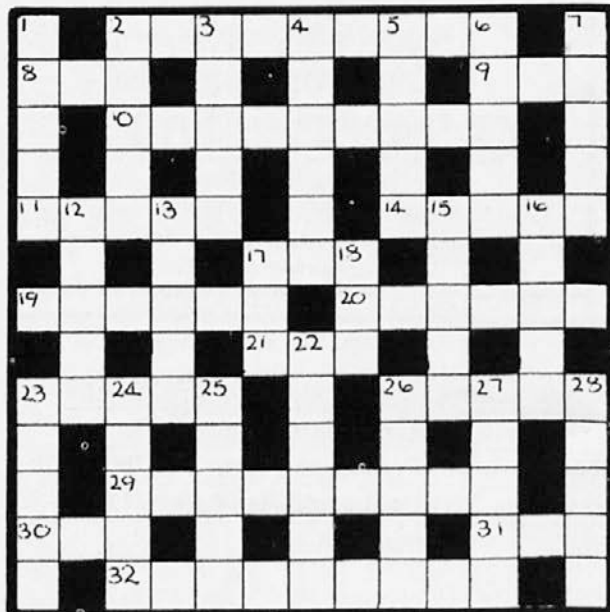
Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI . . .

/Uvoženo iz domovine/

- + Domovino najlaže ljubijo tisti, ki so v tujini.
- + Ni res, da v naše hotele hodijo kapitalisti! Tja hodijo proletarci. Iz sosednjih držav.
- + Prišli so časi, ko ne smeš zavpiti: "Držite lopova!" Ne veš, kdo bo začel teči.
- + Padli smo, ker se nismo pravočasno spotaknili ob zgrešene investicije.
- + Imamo najbolj potrpežljiv delavski razred na svetu. Pa tudi naši učitelji niso kar tako: vztrajajo za vsako ceno.
- + Med narodom vre. Očitno se nekaj kuha: krompir, repa, fižol . . .
- + Rešimo dinar! Ukinimo kovance! Bankovci počasneje padajo.
- + Seveda bomo spet volili najboljše, saj so med njimi takšni, ki jih že štirideset let oblasti ni pokvarilo.
- + Na naših volitvah so — podobno kot v gledališču — vloge razdeljene že pred predstavo.
- + Ljudstvo je popolnoma neobveščeno: mrmra, čeprav ima popolno svobodo govora.
- + Kaj pride po štiridesetih letih revolucije? — Enainštirideseto leto.
- + Zaradi ploskanja ni slišati glasu ljudstva.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

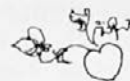
"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

REŠITEV KRIŽANKE prejšnje številke:

Vodoravno: 1. pestro; 8. bolničar; 9. zaveza; 10. dovtipen; 11. aloa; 13. klementinec; 17. stenografke; 21. Anka; 23. resnično; 25. palica; 26. steklina; 27. lončar. — Navpično: 2. emajl; 3. tvegaj (je); 4. obad; 5. Slovenka; 6. . . . ribiči; 7. Rateče; 11. Atos; 12. okle; 14. mogočnik; 15. njen; 16. cena; 18. Trenta; 19. nunski; 20. kaplan; 22. kocka; 24. opal.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, sestre v Slomškovem domu, s. Petra Kropich, Albin Drašček, Ivanka Študent, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Francka Anžin in Marija Špilar. — Žreb je za nagrado izbral Albina Draščka.

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 2. sredstvo pismene zveze; 8. bolezen železa; 9. števnik; 10. živinozdravnik; 11. silen vihar; 14. dela luknjo v les; 17. iztisnjena tekočina; 19. hitro se premakne, skoči; 20. nerodna; 21. selo; 23. naslanja se; 26. bankovec petih denarnih enot; 29. delavci gotove stroke, ki večja naše udobje; 30. gori brez plamena; 31. življenjska tekočina; 32. dekle s kodri.

Navpično: 1. kraj na Dolenjskem; 2. obveznost do države; 3. od vročine moker; 4. neotesano, neljudno; 5. nad nečem; 6. eden mesecev; 7. del mašne obleke (množinska oblika); 12. eden od dveh bratov, ustanovitelj Rima; 13. last Anke; 15. železniška postaja za brezjansko božjo pot; 16. kopalna kad; 17. sij, rahlo žarenje; 18. del; 22. tujka za naglo, nenadno, nevarno; 23. najboljše počivati; 24. izdelovalec očal; 25. strateški umik pri obleganju; 26. očividec, gledalec; 27. pleten izdelek; 28. vojaški kruh.

REŠITEV pošljite do 12. maja na uredništvo!

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 20.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVKE za 1986 so dospele. V obeh zbirkah dobite po štiri knjige za ceno dvajset dolarjev. Sezite po njih, dokler so na razpolago!

SLOVENIAN HERITAGE (I) je že pošla in čakamo novo pošiljko, če je še na razpolago v ZDA.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od polдне do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
22. junija 1986 bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

